

Fremsat den 7. oktober 2009 af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og forskellige andre love

(Registrering af kreditvurderingsbureauer, godkendelsesordning for udenlandske clearingcentraler, overførsel af tilsyn fra Finanstilsynet til Konkurrencestyrelsen, sekretariatsbistand for Garantifonden for Indskydere og Investorer, m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 110 i lov nr. 385 af 25. maj 2009, og senest ændret ved § 2 i lov nr. 518 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »stk. 2-11« til: »stk. 2-13«.

2. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348, 354 a, 360, 363 a, 368-370, 373 og 374 anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., og § 347 a, endvidere anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32 og 43, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348 og 354 a anvendelse.«

3. I § 1 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»Stk. 13. Kapitel 20 b finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer.«

Stk. 13-16 bliver herefter stk. 14-17.

4. I § 126, stk. 2, nr. 5, litra a, ændres »53,1« til: »57,5«.

5. I § 126, stk. 2, nr. 5, litra b, ændres »37,2« til: »40,3«.

6. I § 126, stk. 2, nr. 6 og 8, ændres »3,2« til: »3,5«.

7. I § 126, stk. 2, nr. 7, ændres »2,2« til: »2,3«.

8. I § 320, stk. 1, nr. 4, ændres to steder: »Grønlands hjemmestyre« til: »Grønlands Selvstyre«.

9. Efter § 343 n indsættes:

»Afsnit X b

Kreditvurderingsbureauer

Kapitel 20 b

Kreditvurderingsbureauer

§ 343 o. Ved et kreditvurderingsbureau forstås i denne lov et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer.

§ 343 p. Finanstilsynet træffer afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauer, inddragelse af registrering og andre foranstaltninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere påser Finanstilsynet overholdelsen af forordningen. § 344, stk. 1, og § 347 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. § 355 finder tilsvarende anvendelse for kreditvurderingsbureauer med de begrænsninger, der følger af den i stk. 1 nævnte forordning.

Stk. 3. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet af kreditvurderingsbureauer med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, med de begrænsninger, der følger af den i stk. 1 nævnte forordning.«

10. I § 344, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.«

11. I § 345, stk. 1, nr. 5, ændres »Landbrugsraadet« til: »Landbrug og Fødevarer«

12. § 345, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) En repræsentant for forsikringselskaberne m.v., som indstilles af Forsikring & Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.«

13. I § 347, stk. 6, ændres »17 og 21« til: »18 og 22«.

14. I § 354, stk. 6, nr. 14, ændres »Afviklingselskabet« til: »Finansiel Stabilitet A/S«.

15. I § 354, stk. 6, nr. 18 og 22, indsættes efter »investeringsinstitutter«: », kreditvurderingsbureauer«.

16. § 354, stk. 6, nr. 21, affattes således:

»21) Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, eller Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteén i Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.«

17. Efter § 354 b indsættes:

»§ 354 c. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt et kreditvurderingsbureau efter § 373, stk. 1 og 2, for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 2. Finanstilsynet skal desuden offentliggøre oplysninger om foranstaltninger, som tilsynet træffer efter artikel 24, stk. 1, litra a-c, eller artikel 25, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 3. Finanstilsynet kan endvidere offentliggøre oplysninger om påtaler og påbud, som Finanstilsynet meddeler et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Offentliggørelsen kan omfatte virksomhedens navn.«

18. § 361, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt 100.000 kr.«

19. I § 372, stk. 1, indsættes efter »pågældende«: », jf. dog stk. 2«.

20. I § 372 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Afgørelser truffet af Finanstilsynet efter § 343 p i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

21. I § 373, stk. 1, ændres »og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5,« til: », § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer,«.

22. I § 373, stk. 2, ændres »og § 199, stk. 2 og 5, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder« til: »§ 199, stk. 2 og 5, artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b.«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »værdipapirclearingvirksomhed«: »med tilladelse efter § 8«.

2. I § 7 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. I denne lov forstås ved en godkendt udenlandsk clearingcentral en virksomhed, der er godkendt efter § 8 a.«

3. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. En udenlandsk clearingcentral kan opnå godkendelse som godkendt udenlandsk clearingcentral efter stk. 3 eller 4 til clearing af værdipapirer, der handles mellem værdipapirhandlere, hvor mindst en af disse værdipapirhandlere er meddelt tilladelse til værdipapirhandel her i landet, jf. § 9 i lov om finansiel virksomhed, og hvor handlen finder sted på et reguleret marked, en alternativ markedsplads eller i en multilateral handelsfacilitet her i landet.

Stk. 2. En udenlandsk clearingcentral må ikke påbegynde aktiviteter, som beskrevet i stk. 1, før Finanstilsynet har meddelt godkendelse hertil efter stk. 3 eller 4.

Stk. 3. Finanstilsynet godkender, at en udenlandsk clearingcentral, der udøver værdipapirclearingvirksomhed i et andet land indenfor Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve clearingvirksomhed i Danmark som godkendt udenlandsk clearingcentral, medmindre Finanstilsynet kan godtgøre, at en godkendelse indebærer en risiko for, at et reguleret marked eller en alternativ markedsplads ikke vil fungere hensigtsmæssigt, eller at de finansielle markeder i øvrigt ikke vil fungere sikkert, effektivt og teknisk forsvarligt.

Stk. 4. Finanstilsynet godkender, at en udenlandsk clearingcentral, der er meddelt tilladelse til at udøve værdipapirclearingvirksomhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve clearingvirksomhed i Danmark som godkendt udenlandsk clearingcentral, når Finanstilsynet finder det godtgjort, at værdipapirclearingen kan gennemføres på en for de danske finansielle markeder i øvrigt sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.

Stk. 5. Ved vurderingen efter stk. 3 og 4 lægger Finanstilsynet vægt på den lovgivning og det tilsyn som clearingcentralen er omfattet af i hjemlandet. Finanstilsynet lægger endvidere vægt på, om deltagerne og investorerne er beskyttet i lignende omfang som ved værdipapirclearing i en clearingcentral med tilladelse i henhold til denne lovs § 8. Finanstilsynet lægger desuden vægt på, om ansøgeren har passende procedurer og styring til imødegåelse af, at en deltager ikke kan opfylde sine forpligtelser i forbindelse med værdipapirclearingen. Finanstilsynet lægger endelig vægt på, om ansøgerens it-systemer og it-procedurer er egnede til at sikre en effektiv og forsvarlig værdipapirclearing, samt om ansøgeren kan forventes at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lov og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 6. Finanstilsynet meddeler afgørelsen senest 3 måneder efter modtagelsen af en ansøgning, der indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis Finanstilsynet ikke senest 3 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om godkendelse har truffet afgørelse, kan den udenlandske clearingcentral indbringe sagen for domstolene.

Stk. 7. Finanstilsynet kan stille vilkår for godkendelser efter stk. 3 eller 4. Finanstilsynet kan endvidere stille supplerende vilkår for en meddelt godkendelse. Den godkendte udenlandske clearingcentral skal i sådanne tilfælde meddeles en frist for, hvornår disse supplerende vilkår senest skal være opfyldt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger, virksomhederne skal give ved indsendelse af ansøgning om godkendelse efter stk. 3 og 4, om løbende oplysningsforpligtelser og krav om indberetninger for godkendte udenlandske clearingcentraler, om krav til samarbejde med hjemlandstilsyn og om øvrige forhold, der er relevante for værdipapirclearingen.«

4. § 12 b, stk. 5 og 6, affattes således:

»*Stk. 5.* Den eksterne revision i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal én gang om året gennemgå selskabets retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om selskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Stk. 6. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, pligt til at give selskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.«

5. I § 83, stk. 1, indsættes som 2. pkt. :

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.«

6. I § 83 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Vedrører kontrollen efter stk. 3, 1. pkt., jf. stk. 2, en ikke-finansiell virksomhed, finder § 156, stk. 3, i årsregnskabsloven og regler, der er udstedt i medfør heraf, om betaling af en årlig afgift for den dermed forbundne kontrolaktivitet tilsvarende anvendelse.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

7. I § 84 b, stk. 1, indsættes efter »et registreret betalingssystem,«: »en godkendt udenlandsk clearingcentral,«.

8. I § 84 b, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) En udenlandsk clearingcentral, som søger om godkendelse efter § 8 a.«

Nr. 2-9 bliver herefter nr. 3-10.

9. I § 86, stk. 1, indsættes som 4. pkt. :

»Finanstilsynet påser endvidere, at godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a, overholder reglerne fastsat i medfør af denne lov og vilkårene i godkendelsen efter § 8 a, stk. 3 eller 4.«

10. Overskriften til *Kapitel 27* affattes således:

»*Inddragelse af tilladelse eller godkendelse*«

11. Efter § 92 indsættes:

»§ 92 a. Finanstilsynet kan inddrage en godkendelse efter § 8 a, stk. 3 eller 4 hvis:

- 1) virksomheden ikke påbegyndes inden for en i godkendelsen fastsat frist eller, hvis der ikke er fastsat en frist i godkendelsen, inden 12 måneder efter godkendelsen er givet,
- 2) virksomheden ikke udøves i en sammenhængende periode på over 6 måneder,
- 3) den godkendte udenlandske clearingcentral groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov, eller bestemmelser udstedt i medfør af loven eller påbud givet i henhold til § 93, stk. 3,
- 4) den godkendte udenlandske clearingcentral ikke længere opfylder de vilkår, hvorpå godkendelsen blev meddelt eller som senere er tilføjet godkendelsen, eller
- 5) Finanstilsynet vurderer, at clearingen ikke gennemføres på en for de finansielle markeder sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.«

12. I § 93, stk. 1, indsættes efter »§ 8, stk. 1,«: »§ 8 a, stk. 2,«.

13. I § 93, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 60, stk. 1, 1. pkt.«: », samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4.«

§ 3

I lov nr. 516 af 12. juni 2009 om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven) foretages følgende ændring:

1. § 10, nr. 6, 7 og 12, ophæves.

2. § 25, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. §§ 14 og 24 gælder for Færøerne og Grønland.«

§ 4

I lov nr. 385 af 25. maj 2009 om betalingstjenester foretages følgende ændringer:

1. § 98, stk. 1, affattes således:

»Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af §§ 40 og 77-81, og kan i den forbindelse udstede de fornødne påbud herunder påbud om:

- 1) at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal ændres,
- 2) at angivne priser og avancer ikke må overskrides, og
- 3) at der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.«

2. § 98, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Konkurrencestyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af §§ 40 og 77-81.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. august 2009, som ændret ved § 10 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 foretages følgende ændringer:

1. § 20 affattes således:

»§ 20. Finanstilsynet udøver for investeringsforeninger og specialforeninger de beføjelser, der er tillagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.«

2. § 21 a affattes således:

»§ 21 a. § 92 i selskabsloven om afholdelse af elektronisk generalforsamling finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på investeringsforeninger og specialforeninger.«

3. § 78, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. De regler i selskabsloven om fusion og spaltning, der gælder for aktieselskaber, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter stk. 1 samt på sammenlægninger eller delinger

af afdelinger efter stk. 2, dog således at § 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt., § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt. i selskabsloven, ikke finder anvendelse. Foreningen skal bekendtgøre fusions-, spaltning-, sammenlægnings- og delingsdokumenter i Statstidende.«

4. § 83 affattes således:

»§ 83. De for aktieselskaber gældende opløsningsbestemmelser finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på foreninger omfattet af denne lov samt afdelinger heraf. Foreningen skal snarest ved en bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af mindst 3 måneder opfordre foreningens kreditorer til at anmelde deres krav. Opfordring til at anmelde krav skal samtidig sendes til alle kendte kreditorer.«

5. I § 116, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.«

§ 6

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, § 10 i lov nr. 392 af 25. maj 2009 og § 11 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 foretages følgende ændringer:

1. § 58, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en pensionskasse bliver insolvent.«

2. § 66 d ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 66 d. Når en pensionskasse er erklæret konkurs og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 66 a ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende pensionskasse.

§ 66 e. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af følgende bestemmelser:

- 1) god pensionskassepraksis, jf. § 6 a, stk. 1, 1. pkt., og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 6 a, stk. 2, og
- 2) oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 12 a.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en firmapensionskasse, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed uden tilladelse, jf. § 10.«

§ 7

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Afviklingsselskabet« til: »Finansiel Stabilitet A/S« og »Afviklingsselskabets« til: »Finansiel Stabilitet A/S'«.

2. I § 4 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Finansiel Stabilitet A/S kan på grundlag af en administrationsaftale udøve medhjælp til Garantifonden for indskydere og investorer. Udgifter hertil afholdes af Garantifonden for indskydere og investorer.«

§ 8

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 338 af 1. maj 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 22 a indsættes efter »ansatte«: »samt medhjælp antaget i medfør af § 20«.

§ 9

I lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 876 af 15. september 2009, som ændret ved § 24 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 4, ændres »Afviklingsselskabet« til: »Finansiel Stabilitet A/S«.

§ 10

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 272 af 3. april 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 460 af 12. juni 2009, § 5 i lov nr. 490 af 12. juni

2009, og senest ved § 14 i lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 1, nr. 14, ændres »Afviklingsselskab« til: »Finansiel Stabilitet A/S«.

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 5, nr. 1-3.

§ 12

Stk. 1. Udenlandske virksomheder, der ved denne lovs ikrafttræden udøver clearingvirksomhed i Danmark omfattet af § 8 a i lov om værdipapirhandel, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, skal senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden sende en ansøgning til Finanstilsynet om godkendelse i henhold til § 8 a i lov om værdipapirhandel, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3.

Stk. 2. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., der med Finanstilsynets godkendelse har indgået en aftale med en udenlandsk clearingcentral om værdipapirclearingvirksomhed efter § 12, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., skal senest 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden sende en ansøgning om fornyet godkendelse af aftalen efter § 12, stk. 3 ellers bortfalder godkendelsen.

§ 13

Stk. 1. §§ 1, 2, 4- 6, 8 og 10 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 2, 4, 5 og 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1, 2, 4-6 og 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 1.1. Kreditvurderingsbureauer
 - 1.2. Inflationsregulering af beløbsgrænser
 - 1.3. Tilsyn med reglerne om revisionsudvalg
 - 1.4. Clearingcentraler
 - 1.5. Konkursbegæring i forhold til firmapensionskasser
 - 1.6. Afgiftopkrævning i forhold til tredjelande
 - 1.7. Sekretariatsbistand for Garantifonden for indskydere og investorer
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Miljømæssige konsekvenser
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget vedrørende kreditvurderingsbureauer er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Forordningen er vedtaget, men endnu ikke trykt i EU-tidende. Forordningen er derfor ikke tildelt nummerering og er derfor heller ikke optrykt som bilag til lovforslaget.

Lovforslaget implementerer desuden en direktivbestemt inflationsregulering af beløbsgrænserne i forsikringsselskabernes og de tværgående pensionskassers minimumskapitalkrav og solvenskrav.

Lovforslaget skal derudover sikre Finanstilsynet de nødvendige tilsynsbeføjelser i relation til revisionsudvalg i virksomheder samt koncerner, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Forslaget har også til formål at øge konkurrencen på værdipapirhandelsområdet, samt sikre en billigere og mere effektiv grænseoverskridende værdipapirhandel ved at give bedre mulighed for at anvende clearingydelser leveret fra udlandet.

Endvidere skal lovforslaget gøre Finanstilsynets reaktionsmuligheder mere smidige i tilfælde af, at en firmapensionskasse bliver insolvent.

Derudover skal lovforslaget sikre ligestillingen af udstedere af værdipapirer fra 3. lande med danske udstedere, når det gælder betaling af udgifter for regnskabskontrol.

Dertil er formålet med lovforslaget at give mulighed for, at Finansiell Stabilitet A/S kan indgå aftale om at yde medhjælp til Garantifonden for indskydere og investorer.

Endelig ændrede Afviklingsselskabet i foråret navn til Finansiell Stabilitet A/S. På denne baggrund foreslås det, at gennemføre navneændringen i de relevante love, således at selskabet også her betegnes Finansiell Stabilitet A/S.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Kreditvurderingsbureauer

2.1.1. Baggrund

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Forordninger skal efter EU-retten ikke implementeres i national lovgivning, og således kræver forordningen som udgangspunkt ingen ændringer af dansk lovgivning. Forordningen gør det dog på visse områder nødvendigt at fastsætte supplerende regler i national ret og giver på andre områder mulighed for at fastsætte supplerende regler i national ret. For det første pålægger forordningens artikel 22 medlemsstaterne at udpege en kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af forordningen. For det andet pålægger forordningens artikel 36 medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen samt at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Endelig giver forordningen medlemsstaterne mulighed for at vedtage supplerende national lovgivning på enkelte områder.

2.1.2. Formål

Lovforslaget fremsættes for at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i forordningen, og med henblik

på at tilpasse lov om finansiel virksomhed som følge af forordningen. På nuværende tidspunkt er der ingen regulering af kreditvurderingsbureauer som sådan, men af bekendtgørelse om kapitaldækning fremgår det, at kreditvurderingsbureauer, som ønsker godkendelse af deres kreditvurderinger til fastsættelse af eksponeringsvægte i Danmark, skal ansøge Finanstilsynet herom. Således er der ikke i gældende ret krav om registrering af og tilsyn med kreditvurderingsbureauer.

Formålet med forordningen er at sikre en høj kvalitet af kreditvurderinger, der anvendes i EU, og derved bidrage til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende samtidig med, at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse, jf. forordningens artikel 1 og nr. 1 af forordningens indledende betragtninger. Forordningens artikel 14 indeholder således krav om registrering af og tilsyn med kreditvurderingsbureauer. Tilsynet med kreditvurderingsbureauerne skal føres af kompetente myndigheder i medlemsstaterne, jf. artikel 22 i forordningen. Forordningen indeholder endvidere en række processuelle bestemmelser om samarbejdet landene imellem og om tilsynsarbejdet. Der henvises til de specielle bemærkninger herom. Forordningen regulerer rammerne for kreditvurderingerne, men ikke selve indholdet af disse, og forordningens rammer for kreditvurderinger indeholder derfor en række krav til kreditvurderingsbureauernes organisering, personale og offentliggørelse af oplysninger om modeller og metoder, som bureauerne benytter sig af, jf. forordningens artikel 11, stk. 1, jf. bilag I, afsnit E, del 1.

Forordningen finder som udgangspunkt anvendelse på kreditvurderinger udarbejdet af kreditvurderingsbureauer, der er registreret i EU, hvis vurderingerne offentliggøres eller distribueres pr. abonnement, jf. forordningens artikel 2, stk. 1. Hertil kommer en række undtagelser, fordi kreditvurderinger af privatpersoner eksempelvis er undtaget fra forordningens anvendelsesområde, ligesom der i særlige tilfælde er mulighed for at lempe visse af forordningens krav.

I det omfang, der ikke er bestemmelser i forordningen om det pågældende forhold, eller hvis forordningen udtrykkeligt tillader det, gælder dansk lovgivning for kreditvurderingsbureauer, der har Danmark som hjemland.

2.1.3. Tilsyn med overholdelsen af forordningen

Efter forordningens artikel 22, stk. 1, skal hver medlemsstat udpege en kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af forordningen. Forordningen stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal have en række tilsynsbeføjelser til rådighed med henblik på at føre tilsyn med overholdelsen af reglerne i forordningen. Med lovforslaget foreslås Finanstilsynet som kom-

petent myndighed. Baggrunden er, at Finanstilsynet i forvejen fører tilsyn med pengeinstitutters interne kreditmodeller og har tilsynsopgaver relateret til kapitalmarkederne, hvorfor Finanstilsynet vurderes at have de fornødne kompetencer til at være den kompetente myndighed.

2.1.4. Partsstatus

Der foreslås med lovforslaget indsat regler om partsstatus for kreditvurderingsbureauerne i relation til de sager, hvori der skal træffes afgørelse over for kreditvurderingsbureauet. Endvidere indeholder lovforslaget regler om inddragelse af Det Finansielle Virksomhedsråd. De foreslåede regler svarer i udgangspunktet til de regler, der finder anvendelse ved behandlingen af sager om finansielle virksomheder, hvor et særligt partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, dog med de undtagelser, der følger af forordningens processuelle regler. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 9: § 343 p, stk. 2.

2.1.5. Udveksling af oplysninger

Efter forordningens artikel 27 og 34 skal medlemsstaterne kunne udveksle oplysninger med finansielle tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og i visse tilfælde tredjelande med henblik på at føre tilsyn med forordningens overholdelse. Dette nødvendiggør en ændring af tavshedspligtsreglerne i lov om finansiel virksomhed, således at der kan videregives oplysninger til tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med kreditvurderingsbureauer.

2.1.6. Klageadgang

Forordningen indeholder ikke regler om klagemuligheder i forhold til afgørelser truffet i medfør af forordningen. Beslutningsprocessen for de afgørelser, der træffes i henhold til forordningen, er derimod detaljeret beskrevet og omfatter drøftelse mellem de relevante kompetente myndigheder og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Det gælder både afgørelser om registrering, det løbende tilsyn og eventuelle sanktioner. Afgørelserne kan således ikke sidestilles med andre afgørelser truffet af Finanstilsynet. På denne baggrund foreslås klageadgangen afskåret i forhold til afgørelser truffet i henhold til forordningen, se lovforslagets § 1, nr. 20. Afgørelserne kan dog indbringes for de almindelige domstole.

2.1.7. Sanktioner

Forordningen pålægger tillige medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse heraf, jf. artikel 36. For-

ordningen angiver ikke nærmere, hvilke bestemmelser i forordningen, der skal sanktioneres med straf. Sanktionsvalget tilkommer som udgangspunkt medlemsstaterne.

Lovforslagets § 1, nr. 21 og 22, indeholder derfor bestemmelser om strafsanktionering ved overtrædelse af forordningen.

2.1.8. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger

Forordningens artikel 36 stiller krav om, at medlemsstaternes kompetente myndigheder som udgangspunkt skal offentliggøre alle sanktioner (bøde og fængsel), der anvendes over for kreditvurderingsbureauer for overtrædelse af forordningen. Formålet er at øge tilliden til kreditvurderingsbureauerne og de vurderinger, som bureauerne udarbejder. Pligten til at offentliggøre sanktioner har karakter af markedsdisciplinering og er af forebyggende karakter. De enkelte bureauer må således tage med i tilrettelæggelsen af deres interne procedurer, at enhver sanktion, som vedkommende bureau modtager, vil blive offentliggjort.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 1, nr. 17, at der gives en hjemmel til offentliggørelse af sanktioner, der pålægges et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af forordningen.

Derudover foreslås der i lovforslagets § 1, nr. 17, indsat bestemmelser om, at der vil kunne ske offentliggørelse af foranstaltninger truffet mod kreditvurderingsbureauer om inddragelse af registreringer, om midlertidige forbud mod udstedelse af kreditvurderinger, og om suspension af brug af kreditvurderingerne i reguleringsøjemed.

Det er vurderingen, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen bureauer i Danmark, der er omfattet af forordningen. Derfor er der ikke fastsat overgangsbestemmelser for kreditvurderingsbureauer i lovforslaget.

2.2. Inflationsregulering af beløbsgrænser

Med forslaget gennemføres en inflationsregulering af forsikringsselskabers og tværgående pensionskassers minimumskapital.

Det er et EU direktivkrav (Direktiv 2002/83 om livsforsikring og af direktiv 2002/13 om ændring af direktiv 73/239 for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringsselskaber), at det årligt skal vurderes, om beløbsgrænserne skal inflationsreguleres. De foreslåede forhøjelser er i overensstemmelse med en beslutning, som European Insurance and Occupational Pensions Committee (EIOPC) traf den 3. april 2009. EIOPC tiltrådte derved Kommissionens beregninger om forhø-

jelse af satserne med virkning senest fra den 1. januar 2010.

Skadesforsikringsselskaber med ansvars-, kredit- eller kautionsforsikring, livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skal fremover have en minimumskapital på 3,5 mio. euro (mod i dag 3,2 mio. euro). Andre skadesforsikringsselskaber skal have en minimumskapital på 2,3 mio. euro (mod i dag 2,2 mio. euro).

Samtidig inflationsreguleres beløbsstørrelserne i det procentuelle solvenskrav for skadesforsikringsselskaber fra 53,1 mio. euro til 57,5 mio. euro. og fra 37,2 mio. euro til 40,3 mio. euro.

Beløbene blev sidst forhøjet ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 efter samme procedure.

De særlige minimumskapitalkrav for genforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber reguleres ikke, da de ikke er omfattet af det pågældende direktiv.

2.3. Tilsyn med overholdelse af reglerne om revisionsudvalg

Virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet, skal have et revisionsudvalg i deres bestyrelse.

Revisionsudvalg skal overvåge regnskabsaflæggesprocessen, overvåge om virksomhedens interne kontrolsystem, eventuelle interne revision og risikostyrings-systemer fungerer effektivt. Derudover skal revisionsudvalget overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet og det konsoliderede regnskab samt kontrollere og overvåge revisors eller revisionsfirmaets uafhængighed.

Finanstilsynet udøver tilsyn med hjemmel i de finansielle love. Reglerne om revisionsudvalg er udstedt med hjemmel i revisorloven, som henhører under Erhvervs- og Selskabsstyrelsens ressort. Finanstilsynet har dermed ikke i dag tilsynsbeføjelser som eksempelvis udstedelse af påbud i forbindelse med kontrol af reglernes overholdelse. Finanstilsynet har derfor kun mulighed for at give vejledning om betingelserne for uafhængighed samt gøre opmærksom på bestyrelsens ansvar herfor.

Det foreslås på den baggrund, at give Finanstilsynet hjemmel til at føre tilsyn med reglerne i bekendtgørelse nr. 1389 af 22. december 2008 om revisionsudvalg i virksomheder samt koncerner, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Derved bliver revisionsudvalg omfattet af Finanstilsynets almindelige tilsyn. Lovforslaget sikrer således Finanstilsynet mulighed for at påse reglernes overholdelse i virksomheder omfattet af Finanstilsynets sædvanlige tilsynskompetence. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, § 2, nr. 5, og § 5, nr. 5.

2.4. Clearingcentraler

De senere års internationalisering på de finansielle markeder har skabt et øget behov for, at værdipapirer kan handles sikkert og effektivt på tværs af grænserne.

Den nuværende retstilstand giver ikke de danske markedsdeltagere mulighed for at vælge mellem clearingydelse fra både udbydere hjemmehørende i lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og lande, som Fællesskabet ikke har indgået en aftale med på det finansielle område. Denne retstilstand er uheldig, da clearing i dag kan ske teknisk forsvarligt fra et hvilket som helst sted i verden, og en række danske markedsdeltagere vil kunne nyde godt af muligheden for at vælge at anvende en clearingcentral med tilladelse i et land, som Fællesskabet ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

Når en aftale om køb eller salg af værdipapirer er indgået, tager det almindeligvis tre dage, før handlen er cleared og afviklet. Clearingen og afviklingen indebærer, at det beregnes, hvad de enkelte deltagere i clearingens skal levere og betale, samt at værdipapirer leveres til køberne, og at betaling herfor overføres til sælgerne. En central modpart er også en clearingcentral, men der er tale om en clearingcentral, som påtager sig en væsentlig risiko på vegne af købere og sælgere af værdipapirer. Den centrale modpart indtræder således i handlen som henholdsvis køber og sælger. Herved frigøres de oprindelige parter i en handel for risikoen for ikke at få leveret de værdipapirer, der er købt, eller betaling for de værdipapirer, der er solgt i de tre dage, der almindeligvis går, til handlen er endeligt afviklet.

Et reguleret marked i Danmark kan i dag godt indgå aftaler om clearing af indgåede handler med clearingcentraler etableret i et andet land *inden for* EU eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med. Efter de gældende regler skal aftalen godkendes af Finanstilsynet, medmindre de berørte finansielle markeder ikke vil kunne fungere betryggende. Finanstilsynet kan i dag ikke stille krav over for clearingcentralen, men alene i forhold til selve den konkrete aftale om clearing.

Der eksisterer ikke i dag en tilsvarende mulighed for, at et reguleret marked i Danmark kan indgå aftaler om clearing af indgåede handler med clearingcentraler etableret i lande *uden for* Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Disse clearingcentraler kan således ikke tilbyde grænseoverskridende clearingydelse i Danmark.

Lovforslaget foreslår derfor at øge mulighederne for at anvende clearingydelse leveret fra udlandet under

forudsætning af, at clearingcentralerne opnår Finanstilsynets godkendelse, jf. lovforslagets § 2.

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover vil skulle godkende, at en clearingcentral, der er under tilsyn i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan levere værdipapirclearingydelse til de danske finansielle markeder som ”godkendt udenlandsk clearingcentral”, medmindre Finanstilsynet kan godtgøre, at markedet ikke vil kunne fungere hensigtsmæssigt og forsvarligt.

En udenlandsk clearingcentral med hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter lovforslaget ligeledes søge om godkendelse i henhold til de nye regler, under forudsætning af at den udenlandske clearingcentral har en tilladelse til denne type virksomhed i hjemlandet. Finanstilsynet skal desuden finde det godtgjort, at clearingens kan gennemføres på en for det danske marked forsvarlig måde.

Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en clearingcentral skal godkendes, lægge vægt på blandt andet det tilsyn, clearingcentralen i forvejen er underlagt, samt de regler der i forvejen regulerer virksomheden. Finanstilsynet kan stille vilkår for godkendelse. Finanstilsynet kan endvidere stille supplerende vilkår for en meddelt godkendelse. Den godkendte udenlandske clearingcentral skal i sådanne tilfælde meddeles en frist for, hvornår disse supplerende vilkår senest skal være opfyldt. Derudover foreslås der fastsat en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om forpligtelserne for de udenlandske clearingcentraler, herunder hvilke oplysninger der vil blive krævet af de udenlandske clearingcentraler, indberetninger m.v.

Endvidere foreslås en hjemmel til, at Finanstilsynet kan føre kontrol med, om de udenlandske clearingcentraler overholder de vilkår, der bliver stillet som betingelse for godkendelsen, herunder om markedet til stadighed fungerer sikkert, effektivt og forsvarligt, ligesom der indsættes en bestemmelse om, hvornår Finanstilsynet kan inddrage en meddelt godkendelse. Clearingcentralen er efter de almindelige regler i værdipapirhandelsloven forpligtet til at meddele Finanstilsynet de oplysninger, som tilsynet skønner, er nødvendige for sagens behandling.

De godkendte udenlandske clearingcentraler vil i øvrigt være underlagt de generelle regler i værdipapirhandelsloven om blandt andet klageadgang, pligt til at afgive oplysninger til Finanstilsynet, ligesom reglerne om Fondsrådets kompetence og om Finanstilsynets tavs-

hedspligt og mulighed for at videregive oplysninger til andre myndigheder også vil gælde.

Godkendelser kan inddrages under en række nærmere angivne omstændigheder, og Finanstilsynets udgifter til godkendelserne og den efterfølgende kontrol af virksomhedernes overholdelse af godkendelserne dækkes af afgifter, som betales af de udenlandske clearingcentre.

2.5. Konkursbegæring i forhold til firmapensionskasser

Ifølge lov om finansiel virksomhed *kan* Finanstilsynet – men *skal* ikke – indgive konkursbegæring, hvis f.eks. et livsforsikringselskab eller en tværgående pensionskasse er blevet insolvent. Det er således op til Finanstilsynet at vurdere, om det i det konkrete tilfælde er den mest hensigtsmæssige løsning at indgive konkursbegæring.

Hvis en firmapensionskasse bliver insolvent, *skal* Finanstilsynet derimod i dag i henhold til § 58, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser indgive konkursbegæring. Finanstilsynet kan ikke vælge en anden løsning.

Den foreslåede ændring bidrager til, at regelgrundlaget for firmapensionskasser tilnærmes regelgrundlaget for livsforsikringsvirksomheder og tværgående pensionskasser yderligere. Dermed undgås, at firmapensionskassers medlemmer stilles ringere end forsikringstagerne i livsforsikringselskaber og medlemmerne i tværgående pensionskasser, hvis en firmapensionskasse bliver insolvent.

Når en firmapensionskasse erklæres konkurs, tages bestanden af pensionstilsagn under administration og medlemmerne betaler udgifterne hertil. I den gældende regulering er Finanstilsynets reaktionsmuligheder begrænset, fordi Finanstilsynet *skal* indgive konkursbegæring, såfremt en firmapensionskasse bliver insolvent. Da medlemmerne betaler udgifterne i forbindelse med, at pensionstilsagnene tages under administration, vil det ikke altid være i medlemmernes interesse, at firmapensionskassen *skal* begæres konkurs, når den bliver insolvent.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 6 at ændre lov om tilsyn med firmapensionskasser, så der fortsat er en mulighed for – men ikke længere en pligt til – at indgive konkursbegæring, såfremt en firmapensionskasse bliver insolvent.

Det vil herefter være Finanstilsynets konkrete vurdering, om og hvor hurtigt det er nødvendigt med en så indgribende sanktion som konkursbegæring. Det vil smidiggøre tilsynet, såfremt tilsynets reaktion bedre kan tilpasses til den konkrete situation.

2.6. Afgiftsopkrævning i forhold til tredjelande

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen varetager efter reglerne i værdipapirhandelsloven kontrollen med regnskaberne fra ikke-finansielle udstedere af værdipapirer fra lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Den eksisterende hjemmel i årsregnskabsloven til at opkræve gebyr til dækning af udgifterne til regnskabskontrollen omfatter imidlertid kun danske udstedere.

Lovforslagets § 2, nr. 6, vil tilvejebringe grundlaget for, at der vil kunne opkræves tilsvarende afgifter af udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Afgiften skal dække styrelsens udgifter i forbindelse med regnskabskontrol af ustederne. De afgifter, der vil blive opkrævet, svarer til de afgifter, der opkræves med hjemmel i årsregnskabsloven fra udstedere hjemmehørende i Danmark. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 6.

2.7. Sekretariatsbistand for Garantifonden for indskydere og investorer

Bestyrelsen for Garantifonden for indskydere og investorer kan i dag antage medhjælp i form af sekretariatsbistand og andre administrative opgaver. Sekretariatsfunktionen udøves på nuværende tidspunkt af Danmarks Nationalbank, men med lovforslagets § 7, nr. 2, skabes der mulighed for, at Finansiell Stabilitet A/S kan udøve sekretariatsfunktionen på baggrund af en administrationsaftale.

Hvis der indgås en sådan administrationsaftale, vil Finansiell Stabilitet A/S som medhjælp for Garantifonden for indskydere og investorer modtage en række indberetninger fra alle institutter, der er tilsluttet garantiordningen. Det foreslås derfor med lovforslagets § 8, at udvide tavshedspligten i lov om en garantifond for indskydere og investorer til også at omfatte den medhjælp, som Garantifonden antager.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Finanstilsynet skal ifølge artikel 29 i forordningen om kreditvurderingsbureauer deltage i registreringsproceduren af kreditvurderingsbureauer, der har Danmark som hjemland.

Det er vurderingen, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen bureauer i Danmark, der er omfattet af forordningen. Derfor forventes det ikke, at det vil blive nødvendigt at bruge ressourcer i forbindelse med registrering af og løbende tilsyn med kreditvurderingsbureauer i Danmark.

Det kan dog ikke udelukkes, at der på et senere tidspunkt vil være kreditvurderingsbureauer i Danmark, der ønsker at blive registreret eksempelvis i forbindelse med en ændring af de nuværende bureauers forretningsområde eller i forbindelse med et kreditvurderingsbureaus etablering i Danmark.

Finanstilsynet ønsker at deltage i kollegiearbejdet vedrørende de bureauer, hvis ratings er særligt relevante i Danmark. Det er for tiden Standard & Poors, Moodys og Fitch, fordi disse bureauer benyttes af danske virksomheder. Vurderinger fra disse kreditvurderingsbureauer har således særlig stor betydning for værdipapirer, der udbydes til investorer i Danmark. Endvidere har vurderingerne betydning for danske finansielle virksomheder, herunder betydning for banker m.v. ved opgørelse af kapitaldækning og solvensbehov.

Det samlede ressourceforbrug i forbindelse med forordningen om kreditvurderingsbureauer skønnes derfor i alt at andrage 1.500 timer svarende til 1 årsværk.

Indsættelsen af en afgiftsbestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende regnskabskontrol af udstedere fra tredjelande indebærer, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens omkostninger ved som sekretariat for Fondsrådet at udøve regnskabskontrol med udstedere fra lande uden for EU/EØS kan blive dækket af afgifter fra de pågældende udstedere.

Den del af lovforslaget, der vedrører godkendte udenlandske clearingcentraler medfører økonomiske og administrative konsekvenser for staten, da Finanstilsynet skal godkende udenlandske clearingcentraler og herefter føre kontrol med, at de godkendte clearingcentraler overholder værdipapirhandelsloven, de regler der er udstedt i medfør heraf, samt vilkårene i de godkendelser, de er meddelt af Finanstilsynet i Danmark. Udgifterne vil blive dækket af den afgift, som de udenlandske clearingcentraler løbende vil skulle betale for deres godkendelse.

Forslaget vurderes i øvrigt ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget i sig selv medfører hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår de nye krav i forordningen om registrering af kreditvurderingsbureauer, vil de medføre administrative omstillingsomkostninger for udstedere af kreditvurderinger, der offentliggøres eller distribueres pr. abonnement og forordningens krav om løbende tilsyn vurderes at medføre løbende byrder.

På nuværende tidspunkt forventes det dog ikke, at der er kreditvurderingsbureauer i Danmark, som er omfattet af forordningen. De økonomiske og administrative konsekvenser vedrører således alene eventuelle fremtidige kreditvurderingsbureauer, der vil have Danmark som hjemland.

Det følger af lovforslagets § 2 vedrørende godkendte udenlandske clearingcentraler, at både clearingcentraler fra lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, samt lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal godkendes for at udøve clearingvirksomhed i Danmark.

Selve godkendelsesproceduren og den efterfølgende kontrol skønnes at have begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for de berørte virksomheder. De berørte virksomheder vil skulle betale en løbende afgift for deres godkendelse til at udøve clearingvirksomhed i Danmark.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

Kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer gælder umiddelbart og skal derfor som udgangspunkt ikke gennemføres i dansk ret. Forordningen pålægger dog medlemsstaterne at udpege en kompetent myndighed til at føre tilsyn med forordningens overholdelse og at fastsætte bestemmelser om passende sanktioner for overtrædelse af forordningen. Derudover stiller forordningen krav til de kompetente myndigheders mulighed for at udveksle oplysninger, hvilket nødvendiggør tilpasninger i den danske lovgivning.

Forordningen er vedtaget, men endnu ikke trykt i EU-tidende. Forordningen er derfor ikke tildelt nummere-

ring og er derfor heller ikke optrykt som bilag til lovforslaget.

Pligten til at regulere minimumskapitalkravene til livs- og skadesforsikringselskaber og tværgående pensionskasser, samt at forhøje beløbsgrænserne i det procentuelle solvenskrav i skadesforsikringsvirksomhed følger af henholdsvis artikel 30 i direktiv 2002/83 om livsforsikring og af artikel 1, nr. 5, i direktiv 2002/13 om ændring af direktiv 73/239 om skadesforsikringselskaber. Det fremgår, at beløbsgrænserne i det procentuelle solvenskrav og minimumskapitalkravene for forsikringselskaberne årligt skal vurderes med henblik på en eventuel regulering af beløbene. Vurderingen skal tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks. De foreslåede forhøjelser er i overensstemmelse med den beslutning, European Insurance and Occupational Pensions Committee (EIOPC) traf den 3. april 2009.

Reglerne om godkendte udenlandske clearingcentre præciserer implementeringen af Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF ((MiFID) artikel 46, som fastslår, at medlemsstaterne ikke må forhindre et reguleret marked i at indgå passende aftaler med en central modpart eller et centralt clearinginstitut i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af markedsdeltagerne efter de regulerede markeders systemer.

8. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk IT-Sikkerhedsforum, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Andelskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Mariti-

me, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISO-BRO), InvesteringsForeningsRådet, IT-branchen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrugsrådet / Danish Agricultural Council, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, OMX Den Nordiske Børs København A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PBS (Payment Business Services), PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revifora, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Velfærdsministeriet, Værdipapircentralen A/S, Western Union, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Økonomistyrelsen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>En afgiftsbestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. indebærer, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens omkostninger ved at udøve regnskabskontrol med udstedere fra lande uden for EU/EØS kan blive dækket af afgifter fra de pågældende udstedere. Godkendelse af udenlandske clearingcentraler vil medføre et øget ressourcetræk på 1.200 timer i 2010 og 750 timer de efterfølgende år, men Finanstilsynets omkostninger ved at godkende og kontrollere udenlandske clearingcentraler vil blive dækket af den årlige afgift, som de udenlandske clearingcentraler vil skulle betale. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil skulle udøve regnskabskontrol med udstedere fra tredjelande. Finanstilsynet vil skulle godkende og kontrollere de udenlandske clearingcentraler.</p>	<p>Det samlede ressourceforbrug i forbindelse med Europa Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer skønnes at svare til 1 årsværk.</p>
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Godkendelsesproceduren og den efterfølgende kontrol skønnes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for de berørte virksomheder. De berørte virksomheder vil skulle betale en løbende afgift for deres godkendelse til at udøve clearingvirksomhed i Danmark.</p>	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. X/2009 af 16. september 2009 gælder umiddelbart og skal derfor som udgangspunkt ikke gennemføres i dansk ret. Forordningen pålægger dog medlemsstaterne at udpege en kompetent myndighed til at føre tilsyn med forordningens overholdelse og at fastsætte bestemmelser om passende sanktioner for overtrædelse af forordningen. Derudover stiller forordningen krav til de kompetente myndigheders mulighed for at udveksle oplysninger, hvilket nødvendiggør tilpasninger i den danske lovgivning.</p>	

Det fremgår af direktiv 2002/83 om livsforsikring og af direktiv 2002/13 om ændring af direktiv 73/239 for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringsselskaber, at minimumskapitalkravene for forsikringsselskaberne årligt skal vurderes med henblik på en eventuel regulering af beløbene. De foreslåede forhøjelser er i overensstemmelse med den beslutning, European Insurance and Occupational Pensions Committee (EIOPC) traf den 3. april 2009.

Reglerne om godkendte udenlandske clearingcentraler præciserer implementeringen af Rådets direktiv 2004/39/EF, og foreslår at øge mulighederne for anvendelse af clearingydelse leveret fra udlandet under forudsætning af, at clearingcentralerne opnår Finanstilsynets godkendelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 3

Den foreslåede ændring, der præciserer henvisningen i § 1, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er dels en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, der tilføjer en henvisning til det foreslåede nye kapitel 20 b om kreditvurderingsbureauer i lov om finansiel virksomhed, dels en tilpasning som følge af lov nr. 108 af 1. februar 2007 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om aktieselskaber, årsregnskabsloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love, der indsatte § 1, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, men som ved en fejl ikke konsekvensrettede lovens § 1, stk. 1.

Til nr. 2

§ 1, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed blev ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 affattet på ny. Ændringen træder i kraft 1. januar 2010. Den foreslåede nyaffattelse i dette lovforslag er en teknisk genaffattelse af hensyn til at skabe klarhed over den gældende affattelse af § 1, stk. 4.

Udover genaffattelsen foreslås det, at der indsættes en henvisning til § 347 a.

Bestemmelsen foreslås indsat som følge af den forestående udstedelse af bekendtgørelse om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af Finanstilsynets vurdering af instituttet. Henvisningen skaber den nødvendige hjemmel for, at den planlagte bekendtgørelsen også kan finde anvendelse for filialer her i landet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det

finansielle område, og som påbydes at foretage offentliggørelse af Finanstilsynets vurderinger af instituttet.

Til nr. 4 og 5

Det foreslås at forhøje beløbsgrænserne for, hvornår det procentuelle solvenskrav i skadesforsikringsvirksomhed nedsættes. Forslaget indebærer, at solvenskravet vil stige lidt for større selskaber. Forslaget om regulering af beløbsgrænserne er i overensstemmelse med European Insurance and Occupational Pensions Committees (EIOPC) beslutning af 3. april 2009 om forhøjelse af satserne med virkning senest fra den 1. januar 2010. Satserne er forhøjet som følge af inflationen.

Beløbsstørrelserne i det procentuelle solvenskrav for skadesforsikringsselskaber inflationsreguleres fra 53,1 mio. euro til 57,5 mio. euro og fra 37,2 mio. euro til 40,3 mio. euro.

Til nr. 6 og 7

Det foreslås, at beløbsgrænserne for minimumskapitalen for visse typer af forsikringsvirksomhed reguleres i overensstemmelse med European Insurance and Occupational Pensions Committees (EIOPC) beslutning af 3. april 2009 om forhøjelse af satserne med virkning senest fra den 1. januar 2010. Satserne er forhøjet som følge af inflationen.

Skadesforsikringsselskaber med ansvars-, kredit- eller kauforsikring, livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skal fremover have en minimumskapital på 3,5 mio. euro (mod i dag 3,2 mio. euro). Andre skadesforsikringsselskaber skal have en minimumskapital på 2,3 mio. euro (mod i dag 2,2 mio. euro).

Til nr. 8

I § 320, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed ændres udtrykket Grønlands hjemmestyre til Grønlands selvstyre. Der er tale om en konsekvensændring som følge af vedtagelsen af lov om Grønlands Selvstyre, der

trådte i kraft den 21. juni 2009 og dermed afløste den grønlandske hjemmestyreordning.

Til nr. 9

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Forordninger skal efter EU-retten ikke implementeres i national lovgivning, men gør det på visse områder nødvendigt at fastsætte supplerende regler i national ret. Særlige regler om kreditvurderingsbureauer foreslås derfor indsat i et nyt kapitel 20 b i lov om finansiel virksomhed.

Ved et kreditvurderingsbureau forstås ifølge forslaget til § 343 o et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3 i forordningen. Artikel 3, stk. 1, litra b, definerer et kreditvurderingsbureau som en juridisk person, hvis aktivitet omfatter udstedelse af kreditvurderinger på et professionelt grundlag.

Kreditvurderingsbureauer afgiver uvildige udtalelser om kreditværdigheden af en udsteder eller kreditkvaliteten af en specifik gældsudstedelse. Disse udtalelser – også kaldet ratings – angiver den relative sandsynlighed for misligholdelse af virksomheders eller offentlige myndigheders, f.eks. staters, finansielle forpligtelser, herunder forpligtelser, der hidrører fra obligationer eller andre finansielle instrumenter. Kreditvurderingerne anvendes af investorer, låntagere, udstedere af finansielle instrumenter og regeringer og spiller således en vigtig rolle på de finansielle markeder.

Ratings er baseret på bl.a. historiske regnskabsoplysninger og forventninger til den fremtidige betalingsevne. De giver kun et situationsbillede på et givet tidspunkt og skal derfor periodisk bekræftes eller revideres, så der tages højde for den seneste samfundsøkonomiske udvikling og ændringer inden for øvrige områder, der har betydning for udstedernes betalingsevne. Udstederne bliver inddelt i forskellige ratingkategorier afhængigt af, hvorvidt en eventuel misligholdelse betragtes som mere eller mindre sandsynlig.

For så vidt angår § 343 p, følger det af artikel 22, stk. 1, i forordningen, at hver medlemsstat skal udpege en kompetent myndighed i forhold til forordningen. Artikel 22, stk. 2, fastslår, at den kompetente myndighed skal have det tilstrækkelige personale med tilstrækkelig kapacitet og ekspertise for at være i stand til at anvende forordningen. Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* udpeger Finanstilsynet som kompetent myndighed i Danmark således, at Finanstilsynet behandler ansøgninger om registrering som kreditvurderingsbureau efter forordningen, træffer beslutninger om inddragelse af registreringer, om midlertidige forbud mod udstedelse af

kreditvurderinger, om suspension af brug af kreditvurderingerne i reguleringsøjemed samt i øvrigt påser overholdelsen af forordningen. Baggrunden er, at Finanstilsynet i forvejen fører tilsyn med pengeinstitutters interne kreditmodeller og har tilsynsopgaver relateret til kapitalmarkederne.

Finanstilsynet har efter forordningens artikel 30 mulighed for i konkrete tilfælde at delegere sine opgaver til en anden kompetent myndighed i et andet EU-land, hvis denne myndighed er indforstået hermed. Delegationsadgangen kan for eksempel tænkes anvendt i situationer, hvor Finanstilsynet efter forordningen er kompetent myndighed i forhold til et dansk datterselskab i en gruppe af kreditvurderingsbureauer, og hvor det er mest hensigtsmæssigt, at en anden tilsynsmyndighed end Finanstilsynet træffer beslutning om registrering, fordi kreditvurderingsbureauets aktiviteter her i landet er begrænsede, eller fordi aktiviteterne i begrænset omfang retter sig mod det danske marked.

Et kreditvurderingsbureau, der ønsker at blive registreret, skal efter forordningens artikel 15, stk. 1, sende en ansøgning til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR). Ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er angivet i bilag II til forordningen. Efter modtagelse af en ansøgning videresender CESR en kopi til alle kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der – hvis de opfylder forordningens betingelser for at være berørt af det pågældende kreditvurderingsbureau eller dets kreditvurderinger – kan vælge at blive medlem af det kollegium, som behandler ansøgningen om registrering, jf. forordningens artikel 15, stk. 4, og artikel 29, stk. 3. CESR skal komme med en henstilling til den kompetente myndighed i hjemlandet om, hvorvidt ansøgningen er fyldestgørende, jf. forordningens artikel 15, stk. 4. Den kompetente myndighed i hjemlandet og kollegiet vurderer herefter, om ansøgningen er fyldestgørende, jf. forordningens artikel 15, stk. 5. Når det vurderes, at en ansøgning er fyldestgørende, skal kollegiet vurdere ansøgningen og udarbejde et fuldstændigt udkast til afgørelse til CESR. CESR kommer herefter med en udtalelse, og på den baggrund træffer den kompetente myndighed i kreditvurderingsbureauets hjemland endelig afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauet, jf. forordningens artikel 17, stk. 5-7.

Finanstilsynet kan ifølge forordningen deltage i registreringsproceduren, når kreditvurderingsbureauet har Danmark som hjemland, eller hvis Danmark har en filial af det bureau, der søger om tilladelse, eller dets kreditvurderinger anvendes i Danmark, jf. artikel 29 i forordningen. Det beskrevne kollegium deltager desuden ved andre afgørelser om eksempelvis inddragelse af regi-

streringen eller øvrige foranstaltninger efter forordningen vedrørende det pågældende bureau.

Stk. 1, 2. pkt., i den foreslåede § 343 p henviser til § 344, stk. 1, og § 347, hvilket betyder, at Finanstilsynet påser, at de relevante bestemmelser i lov om finansiel virksomhed overholdes og tillægges de nødvendige kompetencer til at føre tilsynet med forordningens og lovens overholdelse.

Artikel 23, stk. 2 og 3, i forordningen bestemmer, at de kompetente myndigheder skal tillægges visse beføjelser i overensstemmelse med national ret for at kunne gennemføre de tilsyn og undersøgelser, der er nødvendige i medfør af forordningen. De kompetente myndigheder skal bl.a. have beføjelser til at få adgang til ethvert dokument i enhver form og modtage eller tage en kopi heraf. Endvidere skal de kompetente myndigheder kunne forlange oplysninger fra enhver person og om nødvendigt indkalde og udspørge en person for at indhente oplysninger samt gennemføre varslede og uvarslede kontrolbesøg. Bestemmelsen foreslås gennemført ved en henvisning til § 347, der allerede indeholder disse muligheder.

Det foreslåede *stk. 2* henviser til § 355, som beskriver det særlige partsbegreb, der gælder i henhold til lov om finansiel virksomhed. Partsbegrebet i lov om finansiel virksomhed adskiller sig fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb, hvorefter personer med en væsentlig, individuel og retlig interesse i en sag anses for parter. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven eksempelvis ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Ved henvisningen til § 355 vil et kreditvurderingsbureau – tilsvarende hvad der gælder for finansielle virksomheder – tillægges partsstatus i forhold til Finanstilsynet i relation til afgørelser, som retter sig til det pågældende bureau.

Partsstatus efter bestemmelsen vil som udgangspunkt ikke blive tildelt til andre, herunder virksomheder, der bliver kreditvurderet, eller personer, der anvender kreditvurderinger. Dog vil partsstatus ved henvisningen til § 355 blive tillagt andre fysiske og juridiske personer, som Finanstilsynets afgørelse retter sig imod, eksempelvis virksomheder, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om aktiviteten kræver registrering som kreditvurderingsbureau, eller virksomheder, der ansøger om registrering som kreditvurderingsbureau. Afgrænsningen svarer således til, hvad der gælder i den finansielle lovgivning i øvrigt.

Muligheden for, at medlemsstaterne kan anvende nationale forvaltningsretlige regler, fremgår af nr. 63 i

forordningens indledende betragtninger. Heraf fremgår det, at medmindre forordningen fastsætter en særlig procedure for registrering, godkendelse eller inddragelse heraf, vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og udøvelse af tilsynsbeføjelser, bør den nationale lovgivning vedrørende sådanne procedurer, herunder anvendte sprog, tavshedspligt og beskyttelse af fortroligheden finde anvendelse, og kreditvurderingsbureauers og andre persons rettigheder i henhold til den nationale lovgivning bør ikke berøres.

Et kreditvurderingsbureaus rettigheder i forhold til partshøring vil blive aktuel i forbindelse med Finanstilsynets behandling af en ansøgning om registrering eller en sag om inddragelse af registrering eller suspension af brugen af kreditvurderinger i reguleringsmæssig øjemed, når kreditvurderingsbureauet har hjemsted i Danmark. Det betyder konkret, at kreditvurderingsbureauet som udgangspunkt har ret til alle oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som kan være til ugunst for bureauet og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Følgelig har kreditvurderingsbureauet også som udgangspunkt ret til at få sagen udsat med henblik på at afgive udtalelse i sagen. Der vil dog i forhold til disse rettigheder skulle tages hensyn til forordningens procedurer, herunder tidsfristerne for sagens behandling og de tavshedspligtsregler, der følger af forordningen.

Efter forordningens artikel 32, stk. 2, er alle oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra kompetente myndigheder i andre lande i henhold til forordningen, fortrolige, medmindre den afgivne myndighed samtidig hermed har erklæret, at oplysningerne kan videregives. Sådanne oplysninger vil derfor kun kunne indgå i Finanstilsynets partshøring, ligesom der kun vil kunne gives aktindsigt med den afgivne myndigheds tilladelse. Finanstilsynet forventer, at sådan tilladelse vil blive givet fra de andre tilsynsmyndigheder, på nær i helt særlige tilfælde, fordi der er praksis for et smidigt samarbejde.

Et kreditvurderingsbureau, der tillægges partsstatus, vil desuden få mulighed for aktindsigt efter forvaltningslovens regler. Også i den forbindelse har det betydning, at alle oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra kompetente myndigheder i andre lande i henhold til forordningen, er fortrolige, medmindre den afgivne myndighed samtidig hermed har erklæret, at oplysningerne kan videregives. Muligheden for at give aktindsigt er således betinget af, at Finanstilsynet har modtaget tilladelse fra en anden kompetent myndighed, til at videregive oplysningerne.

Endelig kan der opstå situationer, hvor en part, der anmoder om udsættelse af en sag i medfør af forvaltningsloven, får afslag, fordi der i visse situationer gælder

tidsfrister for Finanstilsynets behandling af sagerne i henhold til forordningen.

Efter det foreslåede *stk. 3* tillægges Det Finansielle Virksomhedsråd kompetence til at behandle sager vedrørende kreditvurderingsbureauer, som rådet har i forhold til finansielle virksomheder. Forordningens regler medfører imidlertid en række ændringer i forhold til de sædvanlige procedurer, der gælder for sager, der behandles af Det Finansielle Virksomhedsråd. Således er det ikke hensigten, at reglerne i § 354 a om offentliggørelsen af Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og politianmeldelser skal finde anvendelse på afgørelser og politianmeldelser truffet i henhold til forordningen. Baggrunden er, at forordningens artikel 36, som gennemføres delvist ved den foreslåede § 354 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, stiller krav om, at alle sanktioner over for kreditvurderingsbureauer offentliggøres, hvilket vil finde anvendelse på alle beslutninger, uanset om de har været forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd eller ej. Det betyder samtidig, at Det Finansielle Virksomhedsråd ikke har mulighed for at træffe beslutning om, at en konkret sag vedrørende kreditvurderingsbureauer ikke skal offentliggøres, hvilket ellers er rådets kompetence.

I forhold til Det Finansielle Virksomhedsråds behandling af sager om registrering har forordningens særlige regler tillige den konsekvens, at det ikke kan påregnes, at kreditvurderingsbureauer kan modtage udkast til afgørelse i høring i tre uger, jf. § 345, stk. 9, eller får mulighed for foretræde efter de regler, der fastsættes i medfør af § 345, stk. 12. Dette skyldes dels at praktiseringen af reglerne må tilpasses forordningens regler, således at for eksempel 3 ugers høringsfristen må indskrænkes for at kunne give meddelelse indenfor forordningens tidsgrænser.

Det bemærkes i den forbindelse, at de nævnte rettigheder med hensyn til at modtage et udkast til afgørelse i høring eller foretræde for Det Finansielle Virksomhedsråd ikke følger af den almindelige forvaltningsret, men er en særlig rettighed, der tillægges parter efter den finansielle lovgivning. Der er således ikke tale om, at de almindelige forvaltningsretlige regler fraviges i større omfang, end hvad der er anført i bemærkningerne til bestemmelsens *stk. 2*.

Hvornår Det Finansielle Virksomhedsråd i øvrigt skal inddrages i afgørelser efter forordningen, må bero på en konkret vurdering, da afgrænsningen følger den, der i øvrigt gælder for rådets arbejde. Inddragelse kan således komme på tale i forbindelse med sager om inddragelse af kreditvurderingsbureauers registrering eller politianmeldelser af kreditvurderingsbureauer. Det er ikke på forhånd fastlagt, hvornår i sagsbehandlingen Det Finansielle Virksomhedsråd skal inddrages i sagerne, dvs.

inden der indledes drøftelser i kollegiet, eller først umiddelbart inden afgørelserne træffes.

Vedrørende forholdet mellem forordningens regler og medlemsstaternes muligheder for at opretholde nationale forvaltningsretlige regler henvises til bemærkningerne til *stk. 2*.

Til nr. 10

I henhold til § 31, stk. 8, i revisorloven har økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at udstede regler om revisionsudvalg i virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Hjemlen er delegeret til Finanstilsynet, der har udstedt en bekendtgørelse herom. Finanstilsynets tilsynsbeføjelser, herunder muligheden for at give påbud til virksomheder under tilsyn omfatter efter de gældende regler i § 344 i lov om finansiel virksomhed imidlertid kun reglerne i denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Da reglerne om revisionsudvalg i finansielle virksomheder er udstedt i medfør af revisorloven, er disse regler ikke underlagt Finanstilsynets tilsynsbeføjelser. Det foreslås derfor, at Finanstilsynets tilsynsbeføjelser udvides til også at omfatte reglerne om revisionsudvalg i finansielle virksomheder udstedt i medfør af revisorloven.

Til nr. 11

Det følger af § 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at ministeren nedsætter Det Finansielle Virksomhedsråd, som består af otte medlemmer. Rådet sammensættes af en række medlemmer herunder en repræsentant fra erhvervslivet, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrugsraadet i forening. Den 3. juni 2009 etablerede Landbrugsraadet en ny organisation og hedder nu Landbrug og Fødevarer. Ændringen i § 345, stk. 1, nr. 5, er en konsekvens heraf.

Til nr. 12

Det følger af § 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at ministeren nedsætter Det Finansielle Virksomhedsråd, som består af otte medlemmer. Rådet sammensættes af en række medlemmer herunder en repræsentant for forsikringsselskaberne m.v., som indstilles af Forsikring og Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Forsikringsmæglerne Branche forening, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark og Arbejdsmarkedets Tilægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond i forening. Den foreslåede ændring i § 345, stk. 1, nr. 8, er en konsekvens af, at Forsikringsmæglerne Branche forening og Forsikringsmæglerforeningen i Danmark i juni

2008 fusionerede og nu hedder Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere.

Til nr. 13

§ 354 i lov om finansiel virksomhed indeholder reglerne om Finanstilsynets tavshedspligt. § 354, stk. 6, bestemmer, at tavshedspligten ikke er til hinder for at fortrolige oplysninger kan videregives til en række nærmere angivne interessenter. § 347, stk. 6, vedrører Finanstilsynets adgang til at indhente oplysninger til brug for udenlandske finansielle tilsynsmyndigheder. Med lovforslaget foretages en rettelse af henvisningen i § 347, stk. 6, til § 354, stk. 6. Henvisningen blev ved en fejl ikke opdateret i forbindelse med en lovændring, hvor nummereringen i § 354, stk. 6, blev ændret.

Til nr. 14

Det foreslås, at ændre »Afviklingsselskab« til: »Finansiel Stabilitet A/S« i lov om finansiel virksomhed. Ændringen sker på baggrund af, at selskabet i foråret gennemførte denne navneændring, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at navnet tilsvarende ændres i loven.

Til nr. 15

Den generelle tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er i § 354, stk. 6, nr. 18, fraveget i forhold til videregivelse af fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder i andre EU/EØS-lande, der har ansvaret for tilsyn med bl.a. finansielle virksomheder. Efter den foreslåede bestemmelse ændres § 354, stk. 6, nr. 18, således, at den gælder tilsvarende for de allerede omfattede myndigheder, der vil have ansvaret for tilsyn med kreditvurderingsbureauer.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at artikel 27, stk. 1, i forordningen om kreditvurderingsbureauer fastslår, at kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse skal meddele hinanden de oplysninger, som er påkrævet for at kunne udføre deres opgaver efter forordningen, f.eks. for at hjælpe andre lande med at give kreditvurderingsbureauer deres partsrettigheder.

Den generelle tavshedspligt i § 354, stk. 1, er efter gældende ret fraveget i forhold til videregivelse af fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande uden for EU/EØS, der har ansvaret for tilsyn med bl.a. finansielle virksomheder. Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at denne gælder tilsvarende for myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med kreditvurderingsbureauer. Baggrunden for den foreslåede ændring er, at de kompetente myndigheder efter artikel 34 i forordningen kan indgå samarbejdsaftaler om udveks-

ling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, når de videregivne oplysninger er omfattet af regler om tavshedspligt, der mindst svarer til forordningens artikel 32.

Til nr. 16

Bestemmelsen § 354, stk. 6, nr. 21, i lov om finansiel virksomhed foreslås nyaffattet i sin helhed, men der er alene tale om en tilføjelse af, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til Kommissionen i medfør af artikel 18 i forordningen. Kommissionen offentliggør i Den Europæiske Unions Tidende og på sit websted en liste over alle kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning.

Hjemlen indebærer, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger om enhver afgørelse i henhold til forordningen om kreditvurderingsbureauers artikel 16, 17 eller 20. Det er afgørelser om meddelelse, nægtelse eller inddragelse af registrering af et kreditvurderingsbureau.

Til nr. 17

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed § 354 c om Finanstilsynets muligheder for og pligter til at offentliggøre oplysninger i relation til tilsynet med kreditvurderingsbureauer.

Det foreslås, at der som *stk. 1* indsættes en bestemmelse, hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre de sanktioner, der gives til et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af forordningen, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Undtagelsen tænkes alene anvendt i helt særlige tilfælde, jf. nedenfor. Bestemmelsen indsættes for at imødekomme kravet i artikel 36, andet afsnit, i forordningen, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at den kompetente myndighed offentliggør enhver sanktion, som er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen. Dog skal der ikke ske offentliggørelse, hvis en offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Der er efter artikel 36 i forordningen overladt til medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i forordningen. I overensstemmelse med den gældende straffebestemmelse i § 373 i lov om finansiel virksomhed, vil overtrædelse af bestemmelserne i forordningen blive straffet med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Se i øvrigt bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Det foreslås, at der som stk. 2 indsættes en bestemmelse, hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre hvis der sker inddragelse af registreringen af et kreditvurderingsbureau, jf. artikel 20, udstedes et midlertidigt forbud mod at afgive kreditvurderinger, samt anvendelsen af kreditvurderinger i reguleringsøjemed suspenderes, jf. artikel 24, stk. 1, litra a-c, samt artikel 25, stk. 1, litra c, i forordningen.

Det fremgår ikke direkte af forordningens ordlyd, at Finanstilsynet er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om foranstaltninger, som tilsynet træffer i medfør af artikel 24, stk. 1, litra a-c, eller artikel 25, stk. 1, litra c. Der er imidlertid blandt medlemsstaterne, CESR og Kommissionen en fælles fortolkning af forordningen, der betyder, at afgørelser efter artikel 24, stk. 1, litra a-c, samt artikel 25, stk. 1, litra c, i forordningen, ligeledes skal anses for omfattet af den forpligtelse til offentliggørelse, der følger af forordningens artikel 36, med de forbehold der fremgår deraf. Det betyder, at Danmark er forpligtet til at offentliggøre oplysninger, om hvis tilsynet træffer foranstaltninger i medfør af artikel 24, stk. 1, litra a-c, eller artikel 25, stk. 1, litra c, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Undtagelsen tænkes alene anvendt i helt særlige tilfælde, jf. nedenfor.

Hensynet til de finansielle markeder taler i øvrigt for, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige.

Det foreslås, at der i *stk. 3* indsættes en bestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan offentliggøre påtaler og påbud, som Finanstilsynet meddeler et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af forordningen. Bestemmelsen indfører en ret, men ikke en pligt for Finanstilsynet til at foretage offentliggørelse af påtaler og påbud. Påtale og påbud givet i medfør af lov om finansiell virksomhed er omfattet af de almindelige regler for offentliggørelse heraf i lov om finansiell virksomhed. Disse tilsynsreaktioner skal som udgangspunkt offentliggøres, medmindre det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Dette svarer til de åbenhedsregler, der blev vedtaget for Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser ved lov nr. 515 af 17. juni 2008.

Udtrykket ”uforholdsmæssig stor skade” anvendes både i stk. 1 og 2, og vil endvidere indgå i vurderingen efter stk. 3. Det forhold, at offentliggørelse af en afgørelse vil kunne medføre tab af kunder eller at en offentliggørelse kan bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden, vil ikke i sig selv være nok til at undtage en afgørelse fra offentliggørelse.

Undtagelsen vil således kun kunne anvendes i tilfælde, hvor offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift eller krænke meget væsentlige interesser.

Det vil i øvrigt blive fastlagt ved Det Finansielle Virksomhedsråds praksis, hvornår en overtrædelse af reglerne anses for at have en karakter, som gør, at der bør ske offentliggørelse af påtaler eller påbud. Der vil ved fastlæggelsen skulle ske en afvejning af hensynet til offentlighedens behov for at få kendskab til overtrædelser af reglerne overfor virksomhedens interesse i, at der ikke sker offentliggørelse, og disse hensyn skal sammenholdes med overtrædelsens grovhed.

Den foreslåede affattelse af stk. 3 er en følge af artikel 24, stk. 1, litra e, i forordningen. Det følger således af den nævnte bestemmelse i forordningen, at den kompetente myndighed i hjemlandet *kan* offentliggøre påtaler eller påbud som er afgivet, når et registreret kreditvurderingsbureau ikke opfylder forpligtelserne, der følger af forordningen.

Til nr. 18

Det foreslås, at bestemmelsen om, at FUTOP Clearingcentralen A/S skal betale et årligt grundbeløb i afgift til Finanstilsynet ændres til, at godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. betaler et årligt grundbeløb. FUTOP Clearingcentralen A/S eksisterer ikke efter 2005, hvorfor selskabet ikke skal betale et årligt grundbeløb i afgift til Finanstilsynet.

Udgifterne til godkendelse og løbende tilsyn med de udenlandske clearingcentralers virksomhed i Danmark foreslås dækket via en hjemmel i lov om finansiell virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan opkræve en årlig afgift fra virksomheder, der meddeles godkendelse som godkendt udenlandsk clearingcentral.

Til nr. 19

Bestemmelsen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20, der indeholder forslag om en undtagelse til klagebestemmelsen i lov om finansiell virksomhed § 372, stk. 1. Det foreslås på den baggrund, at der for overskuelighedens skyld i § 372, stk. 1, indsættes en henvisning til den nye undtagelse i § 372, stk. 2.

Til nr. 20

Det foreslås, at den almindelige klageadgang, der gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet, afskæres i forhold til afgørelser, som Finanstilsynet træffer i medfør af forordningen om kreditvurderingsbureauer. Dette

gælder tilsvarende for afgørelser truffet af Det Finansielle Virksomhedsråd i medfør af forordningen.

Der vil være tale om forvaltningsretlige afgørelser, der sædvanligvis kan påklages. Den særlige beslutningsprocedure, der følger af forordningen om kreditvurderingsbureauer, betyder imidlertid, at afgørelserne ikke umiddelbart kan sammenlignes med andre afgørelser, der træffes af Finanstilsynet. Beslutningsprocessen kan i korte træk skitseres således: De kompetente myndigheder, der deltager i kollegiet, drøfter sagerne. Herefter laver hjemlandets kompetente myndighed et udkast til afgørelse. CESR rådgiver på denne baggrund om sagen, hvorefter kollegiet drøfter den på ny. Endelig træffes afgørelsen af den kompetente myndighed i hjemlandet.

Forordningen beskriver således beslutningsprocesserne meget nøje, samt stiller krav til afgørelsernes indhold, herunder at dissensafgørelser skal begrundes fuldt ud. Muligheden for at påklage afgørelser truffet i henhold til forordningen er imidlertid ikke nævnt hverken i præmisser eller selve forordningen. Henset til den meget detaljerede beskrivelse af beslutningsprocessen, herunder den grundlæggende præmis om, at afgørelser bør træffes ved konsensus, synes det ikke umiddelbart hensigtsmæssigt, at Erhvervsankenævnet eller en anden administrativ myndighed kan omgøre disse afgørelser som følge af en klage fra et kreditvurderingsbureau.

Klageadgang ville i øvrigt medføre, at afgørelser truffet efter enighed blandt kollegiet og CESR kunne påklages, hvis kreditvurderingsbureauet ikke fik fuldt ud medhold, hvilket særligt skønnes uhensigtsmæssigt.

Til nr. 21 og 22

Efter artikel 36 i forordningen skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse heraf. Efter det almindelige EU-retlige ligebehandlingsprincip er medlemsstaterne forpligtet til at sikre, at overtrædelse af EU-retten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelse af samme art og grovhed. Sanktionen for overtrædelse af EU-retten skal dog i alle tilfælde være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning (effektivitetsprincippet).

I overensstemmelse med den nuværende straffebestemmelse § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed foreslås det at indsætte tilfælde, hvor der drives kreditvurderingsvirksomhed uden forudgående registrering efter forordningen. I samme bestemmelse foreslås at indsætte tilfælde, hvor der udøves kreditvurderingsvirksomhed i strid med en afgørelse om midlertidigt forbud

mod udstedelse af kreditvurderinger truffet efter artikel 24, stk. 1, litra b, i forordningen. Overtrædelse heraf vil således blive straffet med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det foreslås endvidere, at alle øvrige overtrædelser af bestemmelserne i forordningen indsættes i § 373, stk. 2, og således straffes med bøde.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås at tilføje en henvisning i § 7, stk. 1, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. til § 8 for at præcisere, at de regler, der gælder specifikt for ”clearingcentraler” efter loven og regler fastsat i medfør heraf alene er gældende for clearingcentraler godkendt efter § 8. Disse regler finder således ikke anvendelse på ”godkendte udenlandske clearingcentraler” med godkendelse efter § 8 a, medmindre dette er udtrykkeligt angivet.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse indsætter en definition af en godkendt udenlandsk clearingcentral. En godkendt udenlandsk clearingcentral defineres som en virksomhed, der er godkendt efter bestemmelserne i den foreslåede § 8 a. Der kan efter omstændighederne være tale om virksomheder, der også driver anden virksomhed end clearing. I en række lande – også i EU – er det således et krav, at man skal have tilladelse som bank for at kunne drive clearingvirksomhed. Bestemmelsen vedrører kun de pågældende virksomheders aktiviteter som clearingcentral. Betingelserne for godkendelsen er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 8 a. Der lægges blandt andet vægt på om den udenlandske clearingcentral er underlagt en passende lovgivning og et effektivt tilsyn i det land, hvor virksomheden udøver værdipapirclearingvirksomhed, og hvilke indgrebsmuligheder, som andre myndigheder måtte have over for de pågældende centraler.

Til nr. 3

Det foreslås, at en udenlandsk clearingcentral kan opnå godkendelse som godkendt udenlandsk clearingcentral efter stk. 3 eller 4 til visse clearingaktiviteter i Danmark, der efter den gældende retstilstand vil kræve tilladelse efter § 8. Omfattet af den foreslåede bestemmelse § 8 a er clearing af værdipapirer, der handles mellem værdipapirhandlere, hvor mindst én af disse er meddelt tilladelse her i landet, og hvor handlen enten finder sted på et reguleret marked, en alternativ mar-

kedsplads eller i en multilateral handelsfacilitet i Danmark.

Der er tale om en udtømmende opregning af, hvilke clearingaktiviteter udenlandske clearingcentraler kan få godkendelse til at udøve. Hvis en clearingaktivitet ikke er omfattet af bestemmelsen, eksempelvis clearing af andre finansielle instrumenter end de beskrevne, vil den udenlandske clearingcentral skulle søge Finanstilsynets tilladelse i medfør af § 8. Dette svarer til allerede gældende ret.

I *stk. 2* foreslås det, at en udenlandsk clearingcentral ikke kan påbegynde de i *stk. 1* beskrevne aktiviteter, før Finanstilsynet har meddelt godkendelse hertil.

Hvad angår *stk. 3*, følger det af Rådets direktiv 2004/39/EF (MiFID), artikel 46, at medlemsstaterne ikke må forhindre et reguleret marked i at indgå passende aftaler med en central modpart i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af markedsdeltagerne efter de regulerede markeders systemer.

Der er ikke etableret nogen egentlig europæisk ”pasordning” for clearingcentraler, men ifølge MiFID artikel 46, kan Finanstilsynet kun modsætte sig, at en clearingcentral fra et andet EU/EØS-land får adgang til det danske marked, hvis tilsynet kan godtgøre, at markedet ved at anvende den pågældende clearingcentral ikke kan fungere effektivt og forsvarligt, såvel teknisk som økonomisk, og afviklingen ikke i øvrigt sikrer markedets gnidningsløse og ordentlige funktion, jf. MiFID artikel 34, *stk. 2*.

Finanstilsynet vil ikke kunne stille som betingelse for godkendelsen, at de pågældende clearingcentraler har en tilladelse i et andet EU-land. I nogle EU-lande er clearingcentraler underlagt tilsyn uden at have en forudgående tilladelse. Det vil dog altid være en betingelse, at clearingcentralen er underlagt tilsyn af medlemsstatens kompetente myndigheder.

Godkendelsen efter § 8 a retter sig direkte mod clearingcentralen og dennes risikomæssige, juridiske og tekniske opbygning. Dertil kommer det allerede gældende krav i lov om værdipapirhandel m.v. § 12, *stk. 3*, hvorefter Finanstilsynet skal godkende en aftale, som et reguleret marked indgår med for eksempel en udenlandsk clearingcentral. Da § 12, *stk. 3*, videreføres, vil dette indebære, at Finanstilsynet kan nægte godkendelse af selve aftalen, selvom Finanstilsynet ikke kan nægte clearingcentralen godkendelse. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis der er forhold hos det regulerede marked, der kan begrunde et afslag.

I *stk. 4* foreslås det, at en udenlandsk clearingcentral, der har tilladelse til at udøve værdipapirclearingvirk-

somhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan blive godkendt af Finanstilsynet til at udøve virksomhed som godkendt udenlandsk clearingcentral, hvis Finanstilsynet finder det godtgjort, at værdipapirclearingen kan gennemføres på en for de danske finansielle markeder sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde. Hvor udgangspunktet for clearingcentraler i lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået en aftale med på det finansielle område, er, at godkendelse skal gives, medmindre Finanstilsynet kan godtgøre, at clearingcentralen ikke sikrer markedets gnidningsløse funktion, er det hér den pågældende clearingcentral, der skal godtgøre, at markedet kan fungere. Det er desuden en betingelse, at clearingcentralen er underlagt tilsyn.

Der gælder ikke fællesskabsretlige regler om, at en tilsvarende godkendelse i et andet EU-land skal kunne overføres til Danmark, og der skal således gives en særskilt dansk godkendelse.

Kravet i lovens § 12, *stk. 3*, om godkendelse af en aftale, som en udenlandsk clearingcentral indgår med eksempelvis et reguleret marked, gælder også i forhold til clearingcentraler fra tredjelande.

I *stk. 5* foreslås der fastsat regler om, hvad Finanstilsynet skal lægge vægt på ved sin vurdering af, om en udenlandsk clearingcentral kan godkendes efter *stk. 3* eller 4. Finanstilsynet skal vurdere, om ansøgeren er underlagt en passende lovgivning og et effektivt tilsyn i det land, hvor virksomheden udøver værdipapirclearingvirksomhed.

Finanstilsynet vil endvidere kunne lægge vægt på de indgrebsmuligheder, som andre myndigheder måtte have overfor de pågældende centraler.

Finanstilsynet skal endvidere vurdere, om markedsdeltagerne er beskyttet juridisk og økonomisk i et omfang, der svarer til den beskyttelse, som de ville have, hvis clearingcentralen var godkendt efter lov om værdipapirhandel m.v. § 8. Det skal indgå i vurderingen, om clearingcentralen har procedurer og styring til imødegåelse af risikoen for, at en af clearingcentralens deltagere ikke kan opfylde sine forpligtelser i forbindelse med værdipapirclearingen.

En vurdering af de it-mæssige forhold vil tillige kunne indgå i Finanstilsynets vurderinger, herunder indhentelse af afviklingsstatistiske oplysninger m.v. fra clearingcentraler, der allerede har fungeret i udlandet i en periode forud for godkendelsen. Der vil her blandt andet blive lagt vægt på, om centralen har sikret sig, at centralens systemer kan anvendes af danske markedsdeltagere.

Finanstilsynet skal også vurdere, om clearingcentralen skønnes at være i stand til og villig til at samarbejde med tilsynet og kan forventes at opfylde sine forpligtelser i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. og regler fastsat i medfør af loven. Særligt i forhold til clearingcentraler, der indtræder som centrale modparter, skal det vurderes, om clearingcentralen har kapitalgrundlag og procedurer m.v., der imødegår den risikokoncentration, som anvendelsen af en central modpart medfører. En central modpart er en clearingcentral, der udover at drive clearingvirksomhed også garanterer for, at medlemmerne (dvs. de til centralen tilsluttede værdipapirhandlere) kan opfylde de handler, der cleares. Et eksempel er den situation, hvor Bank A sælger værdipapirer til Bank B. Hvis handlen cleares af en central modpart, garanterer denne centrale modpart for, at Bank A leverer værdipapirerne til Bank B, og at Bank B kan betale for værdipapirerne til Bank A.

Finanstilsynet vil endvidere vurdere, om clearingcentralen lever op til relevante internationale standarder. Dette kan for eksempel være CPSS-IOSCO's anbefalinger for centrale modparter. CPSS er en arbejdsgruppe, som den internationale banktilsynsorganisation, Basel Komiteen, nedsatte, og IOSCO er den internationale samarbejdsorganisation for værdipapirtilsyn. De to organisationer har i fællesskab udarbejdet standarder for clearing af værdipapirer.

Finanstilsynet skal på baggrund af blandt andet disse elementer foretage en samlet vurdering af den udenlandske clearingcentral og risikoen for, at stabiliteten på det danske værdipapirhandelsmarked vil kunne komme i fare, hvis den pågældende udenlandske clearingcentral meddeles godkendelse. Afslag kan for eksempel være begrundet i, at Finanstilsynet ikke vurderer hjemlandets lovgivning til at være tilstrækkelig betryggende, at clearingcentralen ikke vurderes at kunne ske teknisk forsvarligt, at den udenlandske clearingcentraler risikohåndtering er utilstrækkelig, at den udenlandske clearingcentral ikke er underlagt tilstrækkeligt effektivt tilsyn, at Finanstilsynet har modtaget oplysninger fra hjemlandets myndigheder om, at man har ført eller fører sager mod den pågældende udenlandske clearingcentral, eller at den udenlandske clearingcentraler kapitalforhold vurderes til ikke at være betryggende.

Det er formentlig ikke alle lande, der har en tilsynsordning for clearingcentraler. Clearingcentraler fra sådanne lande vil ikke kunne påregne en dansk godkendelse. Nogle lande har heller ikke en tilladelsesordning. For clearingcentraler fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, vil dette i sig selv normalt ikke medføre afvisning af en ansøgning om

godkendelse. Clearingcentraler fra tredjelande, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der ikke har en tilladelsesordning, kan derimod ikke opnå en dansk godkendelse, jf. stk. 4.

Det er de samme forhold, der indgår i vurderingerne efter stk. 3 og 4. Det er alene spørgsmålet om, hvem der skal godtgøre, om markedet kan fungere gnidningsløst, der løses forskelligt.

Finanstilsynet kan – udover de oplysninger, som clearingcentralen indsender – også indhente oplysninger fra den kompetente myndighed, der fører tilsyn med clearingcentralen. Hjemlen hertil vil være konkrete aftaler, der indgås mellem Finanstilsynet og de kompetente udenlandske myndigheder, og der vil derfor blive lagt vægt på, at Finanstilsynet kan indgå passende samarbejdsaftaler med de myndigheder, der fører tilsyn med de godkendte udenlandske clearingcentraler.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet har en frist på 3 måneder til at behandle en ansøgning om godkendelse efter stk. 3 eller 4 fra en udenlandsk clearingcentral. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet har modtaget en fyldestgørende ansøgning. Hvis ansøgningen er mangelfuld, begynder fristen først at løbe fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet har modtaget supplerende oplysninger, og ansøgningen derved kan anses for fyldestgørende.

Der foreslås endvidere en absolut svarfrist på 6 måneder for Finanstilsynet. Denne skal gælde uanset om Finanstilsynet har tilstrækkelige oplysninger til at behandle ansøgningen. Hvis ansøgningen på dette tidspunkt ikke kan anses for fyldestgørende, må Finanstilsynet således afvise ansøgningen. Fristen foreslås med henblik på at sikre ansøgerens interesse i at modtage en afgørelse inden for rimelig tid.

Hvis Finanstilsynet ikke træffer afgørelse senest 3 måneder efter, at en udenlandsk clearingcentral har sendt en fyldestgørende ansøgning om godkendelse, kan den udenlandske clearingcentral indbringe sagen for domstolene.

Bestemmelsen svarer til tilsvarende regler for behandling af ansøgninger om tilladelser i lov om værdipapirhandel m.v. § 8, stk. 5, og lov om finansiel virksomhed § 14, stk. 3. Fristerne for godkendelsesproceduren er imidlertid kortere, hvilket skyldes, at godkendelsen af en udenlandsk clearingcentral er en mere simpel proces, end den proces der er i forbindelse med de nævnte tilladelsesordninger.

Det foreslås i *stk. 7* at give Finanstilsynet hjemmel til at stille vilkår for godkendelsen, hvilket forventes normalt at ville ske. Det vil altid være et vilkår, at virksomheden er underlagt tilsyn. Derudover kan vilkårene

blandt andet vedrøre pligt for virksomheden til løbende at sende oplysninger til Finanstilsynet, krav til samarbejdet med de tilsynsmyndigheder, som virksomheden er underlagt, og krav til virksomhedens interne procedurer og it-systemer.

Godkendelsen forventes i øvrigt at indeholde et vilkår om, at de forhold, som Finanstilsynet har lagt vægt på ved godkendelsen, ikke ændrer sig væsentligt. En væsentlig ændring er f.eks. hvis en udenlandsk clearingcentral mister sin tilladelse til at udøve clearingvirksomhed i hjemlandet, hvis centralens kapitalforhold forringes væsentligt, hvis der sker ændring i clearingcentralens ejerkreds, eller hvis det viser sig, at centralens clearing ikke sker forsvarligt. Endelig forventes godkendelsen at indeholde et vilkår om, at den udenlandske clearingcentral selv skal orientere Finanstilsynet om væsentlige ændringer i de forudsætninger, der ligger til grund for godkendelsen.

En manglende opfyldelse af vilkårene vil kunne medføre, at godkendelsen inddrages, jf. den foreslåede § 92 a.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet får mulighed for at stille supplerende vilkår for en meddelt godkendelse. Muligheden tænkes anvendt i de situationer, hvor udviklingen på markedet, i den konkrete virksomhed eller i samfundet som helhed bevirker, at de allerede stillede vilkår ikke længere er tilstrækkelige. Det kan også være i situationer, hvor der internationalt træffes beslutning om at hæve de nationale krav til clearingcentralerne af hensyn til den finansielle stabilitet, og hvor de samme skærpede krav bør finde anvendelse på clearingcentralerne fra de lande, der ikke været part i den internationale aftale.

Hvis der stilles supplerende krav, vil den godkendte udenlandske clearingcentral blive meddelt en rimelig frist for, hvornår disse supplerende vilkår skal være opfyldt. Hvis vilkårene ikke opfyldes, vil Finanstilsynet kunne inddrage godkendelsen i medfør af den foreslåede § 92 a.

Der foreslås i *stk. 8* fastsat hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal ledsage en ansøgning, løbende oplysningsforpligtelser, krav om indberetninger, krav til samarbejde med tilsynsmyndighederne i hjemlandet, samt andre forhold som Finanstilsynet vurderer som relevante for tilsynet med godkendte udenlandske clearingcentraler.

Herunder foreslås det, at der fastsættes bestemmelse om, at en ansøgning skal ledsages af oplysninger om indholdet af den lovgivning, som clearingcentralen er underlagt i hjemlandet. Der vil skulle gives oplysninger om form og omfang af det tilsyn, som clearingcentralen

er underlagt i hjemlandet. Der skal desuden gives oplysninger om clearingcentralens indretning og it-systemer. Det vil også være et krav, at der gives oplysninger om risikostyring, herunder styring af såvel it-risici som modparts- og afviklingsrisici. Endelig vil der skulle medsendes afviklingsstatistikker for clearingcentralens nuværende aktiviteter, oplysninger om hvilke margin-krav, clearingcentralen stiller, etc.

Finanstilsynet vil i forlængelse af de øvrige krav i § 8 a i øvrigt kunne fastlægge bestemmelser, der skal sikre, at godkendte udenlandske clearingcentraler fungerer på en måde, der ikke bringer det danske markeds sikkerhed og effektivitet i fare. Disse regler vil skulle udvikles i takt med, at markederne udvikler sig og de vil øvrigt skulle tage højde for ændringer i internationale standarder på området.

Det nærmere indhold af bekendtgørelsen vil i øvrigt blive fastsat efter inddragelse af branchen.

Til nr. 4

Der er tale om en nyaffattelse af § 12 b, stk. 5 og 6, i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelserne svarer til lov om finansiell virksomhed § 77, stk. 6 og 7, og blev indsat med lov nr. 491 af 9. juni 2004. Bestemmelserne henviser imidlertid fejlagtigt til "finansielle virksomheder". Henvisningen var fejlagtig, fordi de finansielle virksomheders forhold er reguleret med lov om finansiell virksomhed, hvorimod værdipapirhandelslovens § 12 b regulerer de selskaber, der er beskrevet i værdipapirhandelslovens § 7, stk. 1. Bestemmelserne foreslås derfor nyaffattet i overensstemmelse hermed. Der er ikke med ændringen påtænkt nogen ændring af bestemmelsernes indhold, og der henvises i den forbindelse til de oprindelige bemærkninger i lovforslag L 214 om forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell virksomhed, lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med flere love. (Ændring af Finanstilsynets og Fondsrådets kompetenceområder, Fondsrådets sammensætning og kontrol af visse virksomheders overholdelse af regler for finansiell information, SE-selskaber), der blev fremsat den 31. marts 2004.

Til nr. 5

I henhold til § 31, stk. 8, i revisorloven har økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at udstede regler om revisionsudvalg i virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Hjemlen er delegeret til Finanstilsynet, der har udstedt en bekendtgørelse herom. Finanstilsynets tilsynsbeføjelser, herunder muligheden for at give påbud til virksomheder under tilsyn omfatter efter de

gældende regler i § 83 i lov om værdipapirhandel m.v. imidlertid kun reglerne i denne lov og regler udstedt i medfør af heraf. Da reglerne om revisionsudvalg i finansielle virksomheder er udstedt i medfør af revisorloven, er disse regler ikke underlagt Finanstilsynets tilsynsbeføjelser. Det foreslås derfor, at Finanstilsynets tilsynsbeføjelser udvides til også at omfatte reglerne om revisionsudvalg i finansielle virksomheder udstedt i medfør af revisorloven.

Til nr. 6

I henhold til § 83, stk. 3, i værdipapirhandelsloven omfatter Fondsrådets kontrol med finansiell information i års- og delårsrapporter også udstedere fra lande uden for EU/EØS. For ikke-finansielle virksomheder varetages kontrollen af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på Fondsrådets vegne. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens omkostninger vedrørende kontrollen med danske udstedere finansieres via afgifter fra ustederne, som opkræves med hjemmel i årsregnskabsloven. Årsregnskabsloven omfatter kun virksomheder, som er registreret i Danmark. Efter de gældende regler er der ikke hjemmel til at opkræve en tilsvarende afgift hos udstedere fra lande uden for EU/EØS. Det foreslås derfor at indsætte en ny bestemmelse i værdipapirhandelsloven, der giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen hjemmel til at opkræve en årlig afgift til finansiering af Fondsrådets kontrol af finansiell information fra udstedere fra lande uden for EU/EØS, der ikke er finansielle virksomheder. Henvísningen til årsregnskabslovens § 156, stk. 3, indebærer, at disse virksomheder skal betale samme afgift som danske ikke-finansielle virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Afgiftssatserne, som er på henholdsvis 15.000 kr., 30.000 kr. og 45.000 kr. årligt, varierer afhængig af markedsværdien af virksomhedens værdipapirer på balancen dagen.

De nærmere regler om opkrævning af afgift er fastsat i bekendtgørelse nr. 611 af 24. juni 2008 om finansiering af driften af regnskabskontrol med børsnoterede virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Bekendtgørelsen vil blive tilrettet, så den også finder anvendelse på udstedere fra lande uden for EU/EØS.

Til nr. 7

§ 84 b i lov om værdipapirhandel m.v. angiver hvem, der anses som part i forhold til Finanstilsynet. Godkendte udenlandske clearingcentraler foreslås tilføjet som parter i forhold til afgørelser, som træffes af Finanstilsynet, og som retter sig imod den godkendte udenlandske clearingcentral.

Til nr. 8

Der foreslås indsat et nyt nr. 2 i § 84 b, stk. 2, i lov om værdipapirhandel, hvoraf fremgår, at udenlandske clearingcentraler er parter i sager vedrørende ansøgning om godkendelse i medfør af § 8 a, i det omfang, sagen vedrører den pågældende udenlandske clearingcentral.

Til nr. 9

I § 86, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås det tilføjet, at Finanstilsynet påser overholdelsen af vilkårene for de godkendelser, som tilsynet meddeler i medfør af § 8 a, samt at de godkendte udenlandske clearingcentraler overholder deres pligter i medfør af loven og regler fastsat i medfør heraf. Kontrollen vil primært gå ud på at overvåge, at der ikke er udenlandske clearingcentraler, der udøver virksomhed i Danmark uden at have fået en godkendelse hertil, ligesom Finanstilsynet på baggrund af oplysninger fra clearingcentralerne, markedets øvrige deltagere og andre tilsynsmyndigheder løbende vil påse, at de godkendte udenlandske clearingcentraler følger de vilkår, der stilles i godkendelserne. Finanstilsynet skal ikke føre et egentligt tilsyn med clearingcentralerne, fordi dette tilsyn varetages af centralernes hjemlande.

Til nr. 10

Kapitelloverskriften til Kapitel 27 i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ændret, så det klart fremgår, at der er tale om regler vedrørende inddragelse af tilladelser og af godkendelser.

Til nr. 11

Der foreslås indsat en bestemmelse, efter hvilken Finanstilsynet kan inddrage en godkendelse af en udenlandsk clearingcentral meddelt i medfør af § 8 a.

Bestemmelsen svarer stort set til § 92, der vedrører Finanstilsynets inddragelse af tilladelser givet efter § 8.

Det foreslås, at Finanstilsynet skal kunne inddrage en godkendelse, hvis den udenlandske clearingcentral ikke påbegynder sin virksomhed inden for en i godkendelsen fastsat frist eller hvis der ikke er fastsat en frist i godkendelsen inden 12 måneder efter godkendelsen er givet, eller hvis virksomheden ikke udøves i en sammenhængende periode på over 6 måneder. Begrundelsen herfor er, at virksomhedens forhold kan have ændret sig og dermed kræve en fornyet gennemgang, førend clearingvirksomhed påbegyndes i Danmark.

Derudover kan godkendelsen inddrages, hvis virksomheden groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter loven, påbud givet i henhold til § 93, stk. 3,

eller bestemmelser udstedt i medfør af loven, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden i øvrigt ikke længere opfylder vilkårene i godkendelsen, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at markedet ikke fungerer. Dette giver Finanstilsynet mulighed for at føre en effektiv kontrol med de godkendte udenlandske clearingcentralers virksomhed i Danmark, og dermed sikre en sikker, effektiv og forsvarlig drift af de finansielle markeder i Danmark.

Til nr. 12

I straffebestemmelsen i § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås det tilføjet, at overtrædelse af § 8 a, stk. 2, kan straffes med bøde. Det betyder, at udenlandske clearingcentraler, der udfører clearing af værdipapirer, som beskrevet i § 8 a, uden at være godkendt af Finanstilsynet, kan straffes med bøde.

Til nr. 13

I straffebestemmelsen i § 93, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås det tilføjet, at godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a kan straffes med bøde.

Til § 3

Til nr. 1

Bestemmelserne ophæves på grund af fejl i henvisningerne til selskabsloven. De nyaffattes i dette lovforslags ændringsforslag til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. Der henvises til lovforslagets § 5, nr. 1-3.

Til nr. 2

Lov nr. 516 af 12. juni 2009 (følgeloven til selskabsloven) ændrer i § 14 "aktieselskabsloven" til "selskabsloven" i lov om finansiell stabilitet og tilsvarende i § 24 i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter. Lov om finansiell stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter gælder direkte på Færøerne og Grønland.

Som territorialbestemmelsen § 25 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 er formuleret, er udgangspunktet, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men af § 25, stk. 4, fremgår det, at § 14 gælder for Færøerne og Grønland.

Imidlertid gælder § 24 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 også for Færøerne og Grønland, og det foreslås derfor at ændre territorialbestemmelsen i § 25 i overensstemmelse hermed.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at tilsynet med overholdelse af bestemmelsen i lov om betalingstjenesters § 40 om vilkår for adgang til betalingssystemer overføres fra Finanstilsynet til Konkurrencestyrelsen. Det er generelt Konkurrencestyrelsens opgave at sikre en effektiv konkurrence og effektive, gennemsigtige markeder, således at forbrugerne har adgang til et bredt udbud af varer og tjenesteydelser til de lavest mulige priser i forhold til kvaliteten. Da § 40 er en konkurrenceregulerende bestemmelse, findes det hensigtsmæssigt, at også tilsynet med § 40 henhører under Konkurrencestyrelsen.

Til nr. 2

Baggrunden for den foreslåede ændring skyldes ændringen af formuleringen i § 98, stk. 1. Da Konkurrencestyrelsen får tilsynet med overholdelsen af § 40 i lov om betalingstjenester om vilkår for adgang til betalingssystemer, er det hensigtsmæssigt, at Konkurrencestyrelsen også får mulighed for at kræve de nødvendige oplysninger til brug for tilsynet med overholdelse af bestemmelsen.

Til § 5

Til nr. 1, 2 og 3

Bestemmelserne nyaffattes i deres helhed, men der er reelt tale om korrekturrettelser, der ikke kom med, da lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. blev ændret i forbindelse med lov nr. 516 af 12. juni 2009. Der er således ikke foreslået nogen ændringer hermed.

Til nr. 4

Afattelsen af § 83 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. er en teknisk genaffattelse. Der er således ikke foreslået nogen ændring, men genaffattelse af teksten skal sikre, at der ikke er usikkerhed om den gældende lovtekst, da lov nr. 516 af 12. juni 2009 ved en fejl foreslog en ændring af § 83, som ikke var lovteknisk mulig, da den formulering, lovforslaget ændrede, ikke længere indgik i § 83.

Til nr. 5

I henhold til § 31, stk. 8, i revisorloven har økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at udstede regler om revisionsudvalg i virksomheder, der er underlagt tilsyn

af Finanstilsynet. Hjemlen er delegeret til Finanstilsynet, der har udstedt en bekendtgørelse herom. Finanstilsynets tilsynsbeføjelser, herunder muligheden for at give påbud til virksomheder under tilsyn omfatter efter de gældende regler i § 116 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. imidlertid kun reglerne i denne lov og regler udstedt i medfør af heraf. Da reglerne om revisionsudvalg i finansielle virksomheder er udstedt i medfør af revisorloven, er disse regler ikke underlagt Finanstilsynets tilsynsbeføjelser. Det foreslås derfor, at Finanstilsynets tilsynsbeføjelser udvides til også at omfatte reglerne om revisionsudvalg i finansielle virksomheder udstedt i medfør af revisorloven.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at Finanstilsynet ikke længere skal have pligt til, men mulighed for at indgive konkursbegæring, hvis en firmapensionskasse er blevet insolvent.

Efter den gældende § 58, stk. 3, har Finanstilsynet pligt til at indgive konkursbegæring mod en firmapensionskasse, hvis den bliver insolvent. Medlemmernes interesser sikres imidlertid ikke bedst muligt, hvis Finanstilsynet altid skal indgive konkursbegæring ved insolvens, da firmapensionskassens medlemmer betaler udgifterne i forbindelse med, at pensionstilsagnene tages under administration.

Loven skal fortsat indeholde hjemmel til at indgive konkursbegæring, såfremt en firmapensionskasse bliver insolvent. Det foreslås dog, at det bør være Finanstilsynets konkrete vurdering, om og hvor hurtigt det er nødvendigt med en så indgribende sanktion som konkursbegæring. Fordelen herved er, at Finanstilsynets reaktionsmuligheder ikke begrænses, og tilsynets reaktion bedre kan tilpasses til den konkrete situation. Medlemmernes interesser bliver sikret bedst muligt, idet Finanstilsynet ikke er forpligtet til at indgive konkursbegæring og i stedet kan foretage mere hensigtsmæssige sanktioner.

Med denne ændring sker der endvidere en harmonisering af reglerne om konkursbegæring ved insolvens i lov om tilsyn med firmapensionskasser med de tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed § 234, stk. 1, 1. pkt.

Indtil 2003 havde Finanstilsynet også efter lov om forsikringsvirksomhed § 176, stk. 3, pligt til at indgive konkursbegæring til skifteretten, hvis et forsikringselskab blev insolvent. Med vedtagelsen af lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed blev bestemmelsen ændret, så Finanstilsynet "kan" indgive konkursbe-

gæring. Formålet var ifølge lovens bemærkninger at »harmonisere lovgivningen med den gældende lovgivning for andre finansielle virksomheder.« Lov om tilsyn med firmapensionskasser blev imidlertid ikke harmoniseret tilsvarende dengang.

Til nr. 2

Ved § 3, nr. 7, i lov nr. 515 af 17. juni 2008 og ved § 5, nr. 2, i lov nr. 133 af 17. juni 2008 er der blevet indsat to forskellige § 66 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Det foreslås at rette dette, således at de to bestemmelser får forskellige paragrafnr. Med forslaget vil den § 66 d, der blev indsat ved lov nr. 515 af 17. juni 2008, blive § 66 e. Forslaget indebærer ikke indholdsmæssige ændringer i bestemmelserne.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at ændre »Afviklingselskab« til: »Finansiel Stabilitet A/S« i lov om finansiel stabilitet. Ændringen sker på baggrund af, at selskabet i foråret gennemførte denne navneændring, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at navnet tilsvarende ændres i loven.

Til nr. 2

Lovforslaget skaber hjemmel til, at Finansiel Stabilitet A/S kan udøve medhjælp for Garantifonden for indskydere og investorer. I medfør af lov om en garantifond for indskydere og investorer § 20 kan bestyrelsen for Garantifonden antage den fornødne medhjælp. Udgifterne hertil afholdes af Garantifonden. Ved medhjælp tænkes på sekretariatsbistand samt lignende administrative opgaver. På nuværende tidspunkt udøver Danmarks Nationalbank sekretariatsbistand til Garantifonden i henhold til en administrationsaftale. For at åbne mulighed for at Finansiel Stabilitet A/S kan overtage denne funktion, foreslås der indsat den fornødne hjemmel herfor i lov om finansiel stabilitet.

Som medhjælp for Garantifonden for indskydere og investorer vil Finansiel Stabilitet A/S modtage en række indberetninger fra alle institutter, der er tilsluttet garantiordningen. Disse oplysninger indberettes alene til Garantifonden for indskydere og investorer. Finansiel Stabilitet A/S skal derfor sikre, at disse oplysninger behandles forsvarligt, herunder at oplysningerne alene anvendes til brug for varetagelse af arbejdet som medhjælp, og at uvedkommende ikke får kendskab til disse, eller at oplysningerne på anden vis misbruges. Der bør ved tilrettelæggelsen af administrationen endvidere tages højde for eventuel risiko for interessekonflikt mellem

på den ene side Garantifonden og dens medlemmer og på den anden side Finansiell Stabilitet A/S. I lovforslagets § 8, nr. 1, præciseres det, at tavshedspligten i medfør af lov om en garantifond for indskydere og investorer også finder anvendelse for den medhjælp, Garantifonden antager. Da udgifterne til medhjælp afholdes af Garantifonden for indskydere og investorer, er det endvidere en forudsætning, at regnskabsfunktionen indrettes således, at der kan foretages særskilt opkrævning for Finansiell Stabilitet A/S' enkelte funktioner.

Til § 8

Til nr. 1

Med lovforslaget foreslås tavshedspligten i § 22 a i lov om en garantifond for indskydere og investorer udvidet til også at omfatte den medhjælp, som Garantifonden har antaget i medfør af lovens § 20. Hvis Finansiell Stabilitet A/S i medfør af lovforslagets § 7, nr. 1, får til opgave at udføre medhjælp til Garantifonden, vil ansatte i Finansiell Stabilitet A/S være omfattet af denne tavshedspligt ved udførelsen af deres opgaver for Garantifonden.

Tavshedspligten bestemmer, at de omfattede personer ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås at ændre »Afviklingselskab« til: »Finansiell Stabilitet A/S« i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter. Ændringen sker på baggrund af, at selskabet i foråret gennemførte denne navneændring, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at navnet tilsvarende ændres i loven.

Til § 10

Til nr. 1

Det foreslås at ændre »Afviklingselskab« til: »Finansiell Stabilitet A/S« i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven). Ændringen sker på baggrund af, at selskabet i foråret gennemførte denne navneændring, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at navnet tilsvarende ændres i loven.

Til § 11

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2010. Baggrunden herfor er, at følgebestemmelserne til forordningen om kreditvurderingsbureauer skal være trådt

i kraft senest seks måneder efter, at forordningen er trådt i kraft, jf. forordningens artikel 40. Forordningen forventes at træde i kraft i oktober 2009.

Endvidere skal inflationsreguleringen i lov om finansiell virksomhed ske med virkning senest fra den 1. januar 2010.

De øvrige ændringer er konsekvensrettelser på baggrund af tidligere lovgivning, samt indsættelse af tilsynshjemler, som bør finde anvendelse hurtigst muligt. Endelig er det et ønske fra branchen på værdipapirhandelsområdet, at de foreslåede regler om clearingcentraler finder anvendelse hurtigst muligt.

Lovforslaget indeholder ikke elementer, der generelt gør det nødvendigt for de virksomheder, der er berørt af reglerne, at få længere implementeringsfrist i forhold til at skulle ændre indretningen af deres virksomheder eller procedurer som følge af forslaget.

I stk. 2 foreslås, at ministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 5, nr. 1-3, fordi ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer så kan ske samtidig med ikrafttrædelsen af lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber og følgeloven hertil, da ændringsforslagene er følger af den nye selskabslov og følgelov.

Til § 12

Der foreslås fastsat en overgangsbestemmelse for udenlandske clearingcentraler, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøver virksomhed i Danmark omfattet af lovforslagets § 2, nr. 3. Der er tale om udenlandske clearingcentraler, der efter lov om værdipapirhandel m.v. § 12, stk. 3, har indgået aftaler med danske selskaber omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. § 7, stk. 1. Sådanne udenlandske clearingcentraler skal senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden ansøge om at opnå godkendelse som godkendt udenlandsk clearingcentral.

I stk. 2 foreslås en overgangsbestemmelse, der dækker de aftaler efter lov om værdipapirhandel m.v. § 12, stk. 3, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er godkendt af Finanstilsynet, og som er indgået mellem danske selskaber omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. § 7, stk. 1, og udenlandske clearingcentraler. Virksomhederne vil skulle ansøge Finanstilsynet om fornyet godkendelse af sådanne aftaler inden for 3 måneder efter lovens ikrafttræden. Pligten hertil påhviler de danske selskaber omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. § 7, stk. 1, der har indgået aftaler med udenlandske clearingcentraler. Bestemmelsen har til formål at sikre, at danske selskaber ikke opretholder aftaler med udenlandske clearingcentraler, der ikke har opnået Finanstilsynets godkendelse efter lovforslagets § 2, nr. 3. Her tænkes der ikke mindst på de aftaler, som regulerede markeder har indgået med

udenlandske clearingcentraler. Tilslutningsaftaler mv., der er indgået i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. kapitel 16 og 21, berøres ikke af lovændringen. De godkendelser, der er givet, bortfalder 3 måneder efter lovens ikrafttrædelse. Fornyelsen af godkendelserne vil kunne ske hurtigt, hvis der ikke i øvrigt er foretaget ændringer i aftalerne.

Til § 13

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Lovens § 3, nr. 2, §§ 7 og 9 gælder direkte for Færøerne og Grønland. Derudover foreslås det i *stk. 1*, at lovens øvrige bestemmelser som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1, 2, 4, 5 og 8 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger. Det vil sige, at lov om finansiel virksomhed, lov om

værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., samt lov om garantifond for indskydere og investorer ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 1, 2, 4-6 og 8 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger. Det vil sige, at lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser, samt lov om garantifond for indskydere og investorer ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

§ 1. Denne lov finder anvendelse på finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, samt virksomhed omfattet af stk. 2-11.

§ 1, stk. 4.

Stk. 4. For filialer her i landet af kreditinstitutter, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 5, § 348, § 354 a, § 373 og § 374, anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., § 360, § 362, stk. 4, og §§ 368-370 endvidere anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32 og 43, § 72, stk. 2, nr. 5, § 344, § 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 5, § 348 og § 354 a, anvendelse.

§ 1, stk. 1-12. ---**§ 126, stk. 2, nr. 5, litra a.**

a) 18 pct. af de risikovægtede poster for det maksimale af bruttopræmier og bruttopræmieindtægter op til 53,1 mio. euro tillagt 16 pct. af beløb derudover og

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 110 i lov nr. 385 af 25. maj 2009, og senest ændret ved § 2 i lov nr. 518 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1*, ændres »stk. 2-11« til: »stk. 2-13«.

2. § 1, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348, 354 a, 360, 363 a, 368-370, 373 og 374 anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., og § 347 a, endvidere anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32 og 43, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348 og 354 a anvendelse.«

3. I § 1 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»*Stk. 13.* Kapitel 20 b finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer.«

Stk. 13-16 bliver herefter stk. 14-17.

4. I § 126, *stk. 2, nr. 5, litra a*, ændres »53,1« til: »57,5«.

§ 126, stk. 2, nr. 5, litra b.

b) det årlige gennemsnit af 26 pct. af de risikovægtede poster for bruttoerstatningsudgifterne for beløb op til 37,2 mio. euro og 23 pct. af beløb derudover i de seneste 3 regnskabsår,

§ 126, stk. 2, nr. 6.

6) 3,2 mio. euro for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed,

§ 126, stk. 2, nr. 8.

8) 3,2 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver forsikringsklasserne 10-15,

§ 126, stk. 2, nr. 7.

7) 2,2 mio. euro for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der udøver forsikringsklasserne 1-9 og 16-18,

§ 320, stk. 1, nr. 4.

4) tilgodehavender hos eller garanteret af danske regioner, danske kommuner, Grønlands hjemmestyre og Færøernes landsstyre eller sikret ved værdipapirer udstedt af danske regioner, danske kommuner, Grønlands hjemmestyre og Færøernes landsstyre inden for 90 pct. af værdipapirets markedsværdi,

§ 343 n. ---

5. I § 126, stk. 2, nr. 5, litra b, ændres »37,2« til: »40,3«.

6. I § 126, stk. 2, nr. 6 og 8, ændres »3,2« til: »3,5«.

7. I § 126, stk. 2, nr. 7, ændres »2,2« til: »2,3«.

8. I § 320, stk. 1, nr. 4, ændres to steder: »Grønlands hjemmestyre« til: »Grønlands Selvstyre«.

9. Efter § 343 n indsættes:

»Afsnit X b**Kreditvurderingsbureauer**

Kapitel 20 b

Kreditvurderingsbureauer

§ 343 o. Ved et kreditvurderingsbureau forstås i denne lov et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer.

§ 343 p. Finanstilsynet træffer afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauer, inddragelse af registrering og andre foranstaltninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere påser Fi-

§ 344, stk. 1.

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervs- og Selskabsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Fondsrådet kontrollerer med Finanstilsynet som sekretariat, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b. Fondsrådet udøver i den forbindelse beføjelserne i medfør af § 197.

§ 345, stk. 1, nr. 5.

5) En repræsentant for erhvervslivet, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrugsraadet i forening.

§ 345, stk. 1, nr. 8.

8) En repræsentant for forsikringsselskaberne m.v., som indstilles af Forsikring & Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Forsikringsmæglernes Brancheforening, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark og Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdsfond i forening.

§ 347, stk. 6.

Stk. 6. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 17 og 21, nævnte myndigheder.

§ 354, stk. 6, nr. 14.

14) Afviklingselskabet, jf. kapitel 2 i lov om finansiel stabilitet.

nanstilsynet overholdelsen af forordningen. § 344, stk. 1, og § 347 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. § 355 finder tilsvarende anvendelse for kreditvurderingsbureauer med de begrænsninger, der følger af den i stk. 1 nævnte forordning.

Stk. 3. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet af kreditvurderingsbureauer med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, med de begrænsninger, der følger af den i stk. 1 nævnte forordning.«

10. I § 344, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.«

11. I § 345, stk. 1, nr. 5, ændres »Landbrugsraadet« til: »Landbrug og Fødevarer«**12. § 345, stk. 1, nr. 8, affattes således:**

»8) En repræsentant for forsikringsselskaberne m.v., som indstilles af Forsikring & Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdsfond.«

13. I § 347, stk. 6, ændres »17 og 21« til: »18 og 22«.**14. I § 354, stk. 6, nr. 14, ændres »Afviklingselskabet« til: »Finansiel Stabilitet A/S«.**

§ 354, stk. 6, nr. 18.

18) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

§ 354, stk. 6, nr. 22.

22) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

§ 354, stk. 6, nr. 21.

21) Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteén i den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

§ 354 b. ---

15. I § 354, stk. 6, nr. 18 og 22, indsættes efter »investeringsinstitutter«: », kreditvurderingsbureauer«.

16. § 354, stk. 6, nr. 21, affattes således:

»21) Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, eller Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteén i Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.«

17. Efter § 354 b indsættes:

»§ 354 c. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt et kreditvurderingsbureau efter § 373, stk. 1 og 2, for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finans-

§ 361, stk. 1, nr. 4.

4) FUTOP Clearingcentralen A/S betaler 250.000 kr.

§ 372, stk. 1.

§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 373, stk. 1.

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1-4, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, §§ 36 og 38, § 39, stk. 1, 3, 4 og 6, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, §§ 52 og 53, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, §§ 65-67, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76 og 78, § 92, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2 og 3,

markederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 2. Finanstilsynet skal desuden offentliggøre oplysninger om foranstaltninger, som tilsynet træffer efter artikel 24, stk. 1, litra a-c, eller artikel 25, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 3. Finanstilsynet kan endvidere offentliggøre oplysninger om påtaler og påbud, som Finanstilsynet meddeler et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Offentliggørelsen kan omfatte virksomhedens navn.«

18. § 361, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt 100.000 kr.«.

19. I § 372, stk. 1, indsættes efter »pågældende«: », jf. dog stk. 2«.

20. I § 372 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Afgørelser truffet af Finanstilsynet efter § 343 p i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

21. I § 373, stk. 1, ændres »og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5,« til: », § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer,«.

§§ 103-106 og 117, § 118, stk. 4, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1-4, 7 og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 126, stk. 1, 2 og 8, § 129, stk. 9, § 134, nr. 7, § 138, nr. 8, § 145, stk. 1-3 og stk. 4, 1. pkt., § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150-152, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1-3, §§ 200-203, § 204, stk. 1, § 217, § 218, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 226, stk. 1, 2 og 5, § 227, § 308, stk. 1, 2 og 7, §§ 309 og 310, § 317, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., § 320, stk. 1, § 321, § 322, stk. 2, §§ 329, 331 og 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j, §§ 377, 379 og 381 og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 373, stk. 2.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 46 a, § 50, stk. 1, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2 og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 77, 77 a og 77 b, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 158, 159 og 167, § 183, stk. 1, 1. pkt., § 183, stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189-191, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, og § 199, stk. 2 og 5, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

§ 7, stk. 1, nr. 2.

2) en clearingcentral et aktieselskab, der driver værdipapirclearingvirksomhed, og

§ 7 a, stk. 1-2. ---

22.I § 373, stk. 2, ændres »og § 199, stk. 2 og 5, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder« til: »§ 199, stk. 2 og 5, artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b.«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »værdipapirclearingvirksomhed«: »med tilladelse efter § 8«.

2. I § 7 *a* indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* I denne lov forstås ved en godkendt udenlandsk clearingcentral en virksomhed, der er godkendt efter § 8 a.«

§ 8. ---

3. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. En udenlandsk clearingcentral kan opnå godkendelse som godkendt udenlandsk clearingcentral efter stk. 3 eller 4 til clearing af værdipapirer, der handles mellem værdipapirhandlere, hvor mindst en af disse værdipapirhandlere er meddelt tilladelse til værdipapirhandel her i landet, jf. § 9 i lov om finansiel virksomhed, og hvor handlen finder sted på et reguleret marked, en alternativ markedsplads eller i en multilateral handelsfacilitet her i landet.

Stk. 2. En udenlandsk clearingcentral må ikke påbegynde aktiviteter, som beskrevet i stk. 1, før Finanstilsynet har meddelt godkendelse hertil efter stk. 3 eller 4.

Stk. 3. Finanstilsynet godkender, at en udenlandsk clearingcentral, der udøver værdipapirclearingvirksomhed i et andet land indenfor Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve clearingvirksomhed i Danmark som godkendt udenlandsk clearingcentral, medmindre Finanstilsynet kan godtgøre, at en godkendelse indebærer en risiko for, at et reguleret marked eller en alternativ markedsplads ikke vil fungere hensigtsmæssigt, eller at de finansielle markeder i øvrigt ikke vil fungere sikkert, effektivt og teknisk forsvarligt.

Stk. 4. Finanstilsynet godkender, at en udenlandsk clearingcentral, der er meddelt tilladelse til at udøve værdipapirclearingvirksomhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve clearingvirksomhed i Danmark som godkendt udenlandsk clearingcentral, når Finanstilsynet finder det godtgjort, at værdipapirclearingen kan gennemføres på en for de danske finansielle markeder i øvrigt sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.

Stk. 5. Ved vurderingen efter stk. 3 og 4 lægger Finanstilsynet vægt på den lovgivning og det tilsyn som clearingcentralen er omfattet af i hjemlandet. Finanstilsynet lægger endvidere vægt på, om deltagerne og investorerne er beskyttet i lignende om-

fang som ved værdipapirclearing i en clearingcentral med tilladelse i henhold til denne lovs § 8. Finanstilsynet lægger desuden vægt på, om ansøgeren har passende procedurer og styring til imødegåelse af, at en deltager ikke kan opfylde sine forpligtelser i forbindelse med værdipapirclearingen. Finanstilsynet lægger endelig vægt på, om ansøgerens it-systemer og it-procedurer er egnede til at sikre en effektiv og forsvarlig værdipapirclearing, samt om ansøgeren kan forventes at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lov og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 6. Finanstilsynet meddeler afgørelsen senest 3 måneder efter modtagelsen af en ansøgning, der indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis Finanstilsynet ikke senest 3 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om godkendelse har truffet afgørelse, kan den udenlandske clearingcentral indbringe sagen for domstolene.

Stk. 7. Finanstilsynet kan stille vilkår for godkendelser efter stk. 3 eller 4. Finanstilsynet kan endvidere stille supplerende vilkår for en meddelt godkendelse. Den godkendte udenlandske clearingcentral skal i sådanne tilfælde meddeles en frist for, hvornår disse supplerende vilkår senest skal være opfyldt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger, virksomhederne skal give ved indsendelse af ansøgning om godkendelse efter stk. 3 og 4, om løbende oplysningsforpligtelser og krav om indberetninger for godkendte udenlandske clearingcentraler, om krav til samarbejde med hjemlandstilsyn og om øvrige forhold, der er relevante for værdipapirclearingen.«

§ 12 b, stk. 5 og 6.

Stk. 5. Den eksterne revision skal én gang om året gennemgå den finansielle virksomheds retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om virksomhedens kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Stk. 6. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i den finansielle virksomhed pligt til

4. § 12 b, stk. 5 og 6, affattes således:

»*Stk. 5.* Den eksterne revision i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal én gang om året gennemgå selskabets retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om selskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

at give den finansielle virksomheds eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.

§ 83, stk. 1.

§ 83. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 12 b, stk. 1 og 2.

§ 83, stk. 2-7. ---

§ 84 b, stk. 1.

§ 84 b. Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene selskaber omfattet af § 7, stk. 1, et registreret betalingssystem, værdipapirhandleren, det kontoførende institut eller udstederen af værdipapirer, som en afgørelse, der er eller vil blive truffet af Finanstilsynet, retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

§ 84 b, stk. 2, nr. 2-9.

2) Et medlem af en bestyrelse eller en direktion, som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse i medfør af § 9, stk. 1 og 2.

3) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelser, jf. §§ 10, 10 a og 10 b, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 10 d, stk. 1-3.

4) Den, der overtræder lovens forbud mod at benytte betegnelser omfattet af § 16, stk. 2, og § 42 d, stk. 1.

5) Den, mod hvem Finanstilsynet indleder undersøgelse for overtrædelse af § 29 om indberetning af aktiebesiddelser eller for overtrædelse af kapitel 10.

Stk. 6. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, pligt til at give selskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.«

5. I § 83, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.«

6. I § 83 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Vedrører kontrollen efter stk. 3, 1. pkt., jf. stk. 2, en ikke-finansiell virksomhed, finder § 156, stk. 3, i årsregnskabsloven og regler, der er udstedt i medfør heraf, om betaling af en årlig afgift for den dermed forbundne kontrolaktivitet tilsvarende anvendelse.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

7. I § 84 b, stk. 1, indsættes efter »et registreret betalingssystem,«: »en godkendt udenlandsk clearingcentral,«.

8. I § 84 b, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) En udenlandsk clearingcentral, som søger om godkendelse efter § 8 a.«

6) Den, der for Finanstilsynet indbringer en af en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en alternativ markedsplads, en clearingcentral eller en værdipapircentral truffet beslutning, jf.

§ 88, stk. 3, og som Finanstilsynet anser for part i sagen, samt øvrige, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

7) En erhverver som nævnt i § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, samt øvrige, som Finanstilsynet i særlige tilfælde anser for part i sagen.

8) Den, som Finanstilsynet i medfør af § 33, stk. 2, har bestemt at indberetningspligten påhviler.

9) Den, der af Finanstilsynet pålægges at udarbejde interne regler efter § 37, stk. 1 og 2, eller foretage ændringer heri.

§ 86, stk. 1.

§ 86. Finanstilsynet fører tilsyn med, at værdipapirhandlere, operatører af regulerede markeder, registrerede betalingssystemer, clearingcentraler, værdipapircentraler og kontoførende institutters virksomhed, herunder at deres regler, organisationsplaner, forretningsgange og kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger, herunder på it-området, er betryggende og i overensstemmelse med denne lov og bestemmelser fastsat i medfør heraf. Tilsvarende fører Finanstilsynet tilsyn med, at selskaber, der driver multilaterale handelsfaciliteter, overholder deres pligter efter denne lov. Tilsyn føres dog ikke med registrerede betalingssystemer, der er omfattet af Danmarks Nationalbanks overvågning efter stk. 2.

Overskriften til Kapitel 27

Inddragelse af tilladelse

§ 92. ---

Nr. 2-9 bliver herefter nr. 3-10.

9. I § 86, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere, at godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a, overholder reglerne fastsat i medfør af denne lov og vilkårene i godkendelsen efter § 8 a, stk. 3 eller 4.«

10. Overskriften til *Kapitel 27* affattes således:

»Inddragelse af tilladelse eller godkendelse«.

11. Efter § 92 indsættes:

»§ 92 a. Finanstilsynet kan inddrage en godkendelse efter § 8 a, stk. 3 eller 4 hvis:

- 1) virksomheden ikke påbegyndes inden for en i godkendelsen fastsat frist, eller hvis der ikke er fastsat en frist i godkendelsen, inden 12 måneder efter godkendelsen er givet,
- 2) virksomheden ikke udøves i en sammenhængende periode på over 6 måneder,
- 3) den godkendte udenlandske clearingcentral groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter

denne lov, eller bestemmelser udstedt i medfør af loven eller påbud givet i henhold til § 93, stk. 3, 4) den godkendte udenlandske clearingcentral ikke længere opfylder de vilkår, hvorpå godkendelsen blev meddelt eller som senere er tilføjet godkendelsen, eller

5) Finanstilsynet vurderer, at clearingcentralen ikke gennemføres på en for de finansielle markeder sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.«

§ 93, stk. 1.

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 27 b, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 28, § 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 7, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., og § 76, stk. 2, straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt.

12. I § 93, stk. 1, indsættes efter »§ 8, stk. 1,«: »§ 8 a, stk. 2,«.

13. I § 93, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 60, stk. 1, 1. pkt.«: », samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4.«

§ 3

I lov nr. 516 af 12. juni 2009 om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven) foretages følgende ændring:

§ 10, nr. 6.

6. I § 20 ændres »aktieselskabslovens § 72, stk. 2.« til: »§ 92, stk. 2 og 3, i selskabsloven.«

1. § 10, nr. 6, 7 og 12, ophæves.

§ 10, nr. 7.

7. I § 21 a ændres »Aktieselskabslovens § 65 a« til:
»§ 110 i selskabsloven«.

§ 10, nr. 12.

12. § 78, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. De regler i selskabsloven om fusion og spaltning, der gælder for aktieselskaber, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter stk. 1 samt på sammenlægninger eller delinger af afdelinger efter stk. 2, dog således at lov om aktie- og anparts-selskaber § 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt., § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., ikke finder anvendelse. Foreningen skal bekendtgøre fusions-, spaltnings-, sammenlægnings- og delingsdokumenter i Statstidende.«

§ 25, stk. 1-3. ---

Stk. 4. § 14 gælder for Færøerne og Grønland.

2. § 25, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. §§ 14 og 24 gælder for Færøerne og Grønland.«

§ 4

I lov nr. 385 af 25. maj 2009 om betalingstjenester foretages følgende ændringer:

§ 98, stk. 1.

§ 98. Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med §§ 77-81. Konkurrencestyrelsen kan udstede de fornødne påbud til opfyldelse af §§ 77-81, herunder påbud om,
1) at angivne priser og avancer ikke må overskrides, eller
2) at der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.

1. § 98, stk. 1, affattes således:

»Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af §§ 40 og 77-81, og kan i den forbindelse udstede de fornødne påbud herunder påbud om:
1) at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal ændres,
2) at angivne priser og avancer ikke må overskrides, og
3) at der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.«

§ 98, stk. 2.

Stk. 2. Konkurrencestyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for dens virksomhed eller til afgørelse af, om et forhold er omfattet af §§ 77-81.

2. § 98, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Konkurrencestyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af §§ 40 og 77-81.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordnin-

§ 20.

§ 20. Finanstilsynet udøver for investeringsforeninger og specialforeninger de beføjelser, der er tillagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til aktieselskabslovens § 72, stk. 2.

§ 21 a.

§ 21 a. Aktieselskabslovens § 65 a om afholdelse af elektronisk generalforsamling finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på investeringsforeninger og specialforeninger.

§ 78, stk. 3.

Stk. 3. De for aktieselskaber gældende bestemmelser om fusion og spaltning i aktieselskabsloven finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter stk. 1 samt på sammenlægninger eller delinger af afdelinger efter stk. 2. Foreningen skal offentliggøre fusions-, spaltnings-, sammenlægnings- og delingsdokumenter på foreningens kontor. Foreningen skal bekendtgøre i Statstidende, at disse dokumenter kan rekvireres på foreningens kontor.

§ 83.

§ 83. De for aktieselskaber gældende opløsningsbestemmelser finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på foreninger omfattet af denne lov samt afdelinger heraf. Foreningen skal snarest ved en bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af mindst 3 måneder opfordre foreningens kreditorer til at anmelde deres krav. Opfordring til at anmelde krav skal samtidig sendes til alle kendte kreditorer.

§ 116, stk. 1.

§ 116. Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 34, stk. 1 og 2, samt overholdelsen af foreningens vedtægter. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser overholdelsen af § 8, stk. 1 og 3. Fondsrådet kontrollerer med Finanstilsynet som sekretariat, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 55-65 samt i

ger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. august 2009, som ændret ved § 10 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 foretages følgende ændringer:

1. § 20 affattes således:

»§ 20. Finanstilsynet udøver for investeringsforeninger og specialforeninger de beføjelser, der er tillagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.«

2. § 21 a affattes således:

»§ 21 a. § 92 i selskabsloven om afholdelse af elektronisk generalforsamling finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på investeringsforeninger og specialforeninger.«

3. § 78, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* De regler i selskabsloven om fusion og spaltning, der gælder for aktieselskaber, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter stk. 1 samt på sammenlægninger eller delinger af afdelinger efter stk. 2, dog således at § 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt., § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., i selskabsloven, ikke finder anvendelse. Foreningen skal bekendtgøre fusions-, spaltnings-, sammenlægnings- og delingsdokumenter i Statstidende.«

4. § 83 affattes således:

»§ 83. De for aktieselskaber gældende opløsningsbestemmelser finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på foreninger omfattet af denne lov samt afdelinger heraf. Foreningen skal snarest ved en bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af mindst 3 måneder opfordre foreningens kreditorer til at anmelde deres krav. Opfordring til at anmelde krav skal samtidig sendes til alle kendte kreditorer.«

5. I § 116, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.«

regler udstedt i medfør af § 68 er overholdt for foreninger, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2-5, og § 83 b. Fondsrådet udøver i den forbindelse beføjelserne i medfør af § 69.

§ 6

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, § 10 i lov nr. 392 af 25. maj 2009 og § 11 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 foretages følgende ændringer:

§ 58, stk. 3.

Stk. 3. Bliver en pensionskasse insolvent, skal Finanstilsynet indgive konkursbegæring til skifteretten, medmindre en sådan begæring er indgivet af andre. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 70.

§ 66 d.

§ 66 d. Når en pensionskasse er erklæret konkurs og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 66 a ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende pensionskasse.

§ 66 d.

§ 66 d. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af følgende bestemmelser:

1) God pensionskassepraksis, jf. § 6 a, stk. 1, 1. pkt., og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 6 a, stk. 2, og
2) oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 12 a.

1.§ 58, *stk. 3, 1. pkt.*, affattes således:

»Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en pensionskasse bliver insolvent.«

2.§ 66 d ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 66 d. Når en pensionskasse er erklæret konkurs og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 66 a ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende pensionskasse.

§ 66 e. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af følgende bestemmelser

1) god pensionskassepraksis, jf. § 6 a, stk. 1, 1. pkt., og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 6 a, stk. 2, og
2) oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 12 a.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en firmapensionskasse, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed uden tilladelse, jf. § 10.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en firmapensionskasse, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed uden tilladelse, jf. § 10.«

§ 7

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Afviklingselskabet« til: »Finansiel Stabilitet A/S« og »Afviklingselskabets« til: »Finansiel Stabilitet A/S'«.

2. I § 4 indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* Finansiel Stabilitet A/S kan på grundlag af en administrationsaftale udøve medhjælp til Garantifonden for indskydere og investorer. Udgifter hertil afholdes af Garantifonden for indskydere og investorer.«

§ 8

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 338 af 1. maj 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 22 a indsættes efter »ansatte«: »samt medhjælp antaget i medfør af § 20«.

§ 9

I lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 876 af 15. september 2009, som ændret ved § 24 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 4, ændres »Afviklingselskabet« til: »Finansiel Stabilitet A/S«.

§ 4, stk. 1-4. ---

§ 22 a.

§ 22 a. Medlemmer af Fondens bestyrelse, revisorer, direktører og øvrige ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

§ 1, stk. 4.

Stk. 4. Filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter, danske kreditinstitutters datterselskaber i udlandet samt datterselskaber til Afviklings-

skabet etableret i medfør af lov om finansiel stabilitet er ikke omfattet af loven.

§ 10

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 272 af 3. april 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 460 af 12. juni 2009, § 5 i lov nr. 490 af 12. juni 2009, og senest ved § 14 i lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

§ 3, stk. 1, nr. 14.

14) Det i lov om finansiel stabilitet nævnte Afviklingselskab.

1. I § 3, stk. 1, nr. 14, ændres »Afviklingselskab« til: »Finansiel Stabilitet A/S«.